

№ 27 (593) 7 липня 2011 року

ПРОФСПІЛКОВІ

www.psv.org.ua

всеукраїнська профспілкова щотижнева газета

ВІСТІ

ТЕМА НОМЕРА

ДЖИН ІЗ ПЛЯШКИ, АБО ЯК «РЕМОНТУВАТИ» МОРАЛЬ?

8

ОБЛОМ

ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА УКРАЇНИ

ГЕНПРОКУРАТУРА - В «ПАМПЕРСАХ»

«ОКО ДЕРЖАВИ» ПРИКРИЛОСЬ ВІД МІТИНГУВАЛЬНИКІВ
ПРАЦІВНИКАМИ В ПОМАРАНЧЕВОМУ ТА СПЕЦТЕХНІКОЮ

3

4 РУКИ ГЕТЬ ВІД ВЛАСНОСТІ! АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

7 СПЕКОТНИЙ ЛИПЕНЬ СТАРІ ПРОБЛЕМИ НОВОЇ ВСТУПНОЇ КАМΠΑНІЇ

11 ПОЗА КОНКУРЕНЦІЄЮ УКРАЇНА ЗНОВУ ПАСЕ ЗАДНІХ

12 ЮРИДИЧНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

ПРОТЕСТ

НІ – ЖЕБРАЦЬКИМ
ПЕНСІЯМ!

4 липня Донецька обласна рада профспілок провела мітинг протесту проти пенсійної реформи, яку буквально проштовхує уряд, незважаючи на численні протести і критику як із боку Федерації профспілок України, так і багатьох представників експертного співтовариства. Протестна акція відбулася біля будівлі обласної держадміністрації.

У мітинг взяли участь більше тисячі представників галузевих профспілок, що входять до складу обласного профоб'єднання. Мітингувальники вийшли на акцію з плакатами: «Влада, не міняй дефіцит Пенсійного фонду на дефіцит довіри народу!», «Жебрацькі пенсії більше живуть нікуди!», «Ні – пенсійній реформі за рахунок інтересів трудящих!» і т. ін. Після виконання «Маршу профспілок Донбасу» слово отримав перший заступник голови ОРПС Євген Шендрик, який навів переконливу аргументацію щодо антисоціального характеру реформи. «Головна мета цього проекту – значив він, – заощадити кошти Пенсійного фонду за рахунок самих пенсіонерів, підвищення пенсійного віку і зниження виплат. Так звана пенсійна реформа не ставить перед собою завдання, як забезпечити збільшення надходжень до Пенсійного фонду, як стимулювати економіку, підприємців і т. ін. Немає пла-

ну або стратегії, програми пенсійного забезпечення українців, як немає програми економічного зростання в нашій державі, що здатне забезпечити надходження до Пенсійного фонду, дефіцит якого не усунути підвищенням пенсійного віку, оскільки тоді виникає нова дуже серйозна проблема робочих місць». У такому ж ключі виступили голова ОРПС «Машметал» Олександр Пичахчі, радник голови облпрофспілки працівників ЖКГ, місцевево промисловості і побутового обслуговування населення Анатолій Апальков, голова первинної профорганізації стоматологічної лікарні № 7 Людмила Лебідь, представники інших галузей. Насамкінець голова обкому профспілки працівників освіти і науки Олександра Рубель оголосила резолюцію щодо позиції профспілок, яку учасники мітингу одногласно підтримали.

ІНФ. ДОНЕЦЬКОЇ
ОБЛПРОФРАДИ

ДОКУМЕНТ

УГОДА ПРО СПІВПРАЦЮ

На VII пленумі ЦК профспілки працівників вугільної промисловості України голова Укрвуглепрофспілки Віктор Турманов та керівник Держгірпромнагляду Олександр Хохота підписали угоду про співпрацю. Укрвуглепрофспілка та Держгірпромнагляд домовилися координувати свою діяльність та сприяти один одному в реалізації повноважень і прав, визначених законодавством, здійснюва-

ти обмін інформацією про стан охорони праці, рівень виробничого травматизму на підприємствах. Було досягнуто домовленостей вносити пропозиції та вживати спільних заходів щодо створення безпечних умов праці на робочих місцях, поліпшувати нормативно-правову базу з промислової безпеки та охорони праці.

ЗА ІНФ. ПРЕС-СЛУЖБИ
УКРВУГЛЕПРОФСІЛКИ

ДОБИЛИСЯ

На засіданні Комітету в справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Верховної Ради України 5 червня розглянуто доопрацьований робочою групою, з урахуванням пропозицій народних депутатів, прийнятий у першому читанні проект Закону «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи» (№ 7455 від 13.12.2010).

ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА

ПРОПОЗИЦІЇ
ПРОФСПІЛОК ВРАХОВАНО

У засіданні Комітету взяли участь заступник Голови Федерації профспілок України Григорій Осовий, фахівці апарату ФПУ.

Слід зазначити, що від народного депутата України, Голови ФПУ Василя Хара було внесено 21 пропозицію до законопроекту для розгляду його в другому читанні, зокрема:

- збереження пенсійного віку для жінок (55 років) та чоловіків (60 років), у тому числі при призначенні пенсій за спеціальними законодавчими актами;
- збереження тривалості

стажу роботи (25 років для чоловіків, 20 років для жінок), необхідного для призначення мінімальної пенсії на рівні прожиткового мінімуму для непрацездатних осіб;

- надбавки за понаднормовий стаж у розмірі 1% пенсії здійснювати за кожний повний рік страхового стажу – понад 25 років для чоловіків і 20 років для жінок (а не 35 і 30 років відповідно, як це передбачено законодавчими актами);

- при обчисленні пенсій враховувати показник середньої заробітної плати в країні не за останні три календарні роки, а за кален-

дарний рік, що передуює року звернення за призначенням пенсії;

- при обчисленні коефіцієнта заробітної плати (доходу) за період отримання допомоги з безробіття враховувати не розмір мінімальної заробітної плати, як передбачається законопроектом, а розмір допомоги;

- збереження норми щодо перерахунку пенсій працюючим пенсіонерам, які після призначення (попереднього перерахунку) пенсії пропрацювали не менше 24 місяців страхового стажу з урахуванням показника середньої заробіт-

ної плати за календарний рік, що передуює року звернення за перерахунком пенсії.

Комітетом у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів підтримано всі пропозиції народного депутата України Василя Хара.

Розгляд Верховною Радою України законопроекту №7455 «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи» в другому читанні орієнтовно має відбуватися 7 липня ц. р.

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ
ДЕПАРТАМЕНТ ФПУ

У СТОЛИЦІ

КИЯНИ ПРОТИ
ПЕНСІЙНОЇ КАБАЛИ

У Київській профраді 5 липня відбулося позачергове засідання президії, на якому обговорювалась ситуація навколо пенсійної реформи, зокрема прийняття парламентом оновленого проекту ЗУ №7455. На думку членів президії, навіть з урахуванням внесених коректив, цей законопроект нічим принципово не відрізняється від попереднього. Документ зберігає всі раніше закладені антинародні й антигуманні методи проведення реформи. Ключові з них: збільшення пенсійного віку; фактичне зниження рівня самої пенсії; значне обмеження прав інвалідів, «чорнобильців», працюючих пенсіонерів тощо. Ситуація, коли бідні змушені платити за багатих, аж ніяк не влаштує профспілки столиці, тому було запропоновано провести акцію протесту 7 липня 2011 року біля стін парламенту. Члени президії вирішили від імені спілчан, інтереси яких вони захищають, підтримати цю акцію протесту і висловити свою позицію щодо кабального документа.

У РЕГІОНІ

ПОТРІБНІ РЕАЛЬНІ КРОКИ

У Будинку спілок Дніпропетровського обласного об'єднання профспілок 4 липня відбулася прес-конференція, на якій профлідери області висловили свою позицію щодо проведення пенсійної реформи в країні. На численні запитання журналістів відповідали заступник голови облпрофоб'єднання Юрій Чернов, головний правовий інспектор праці профцентру Ольга Свердловова, головний правовий інспектор обкому профспілки металургів і гірників Ольга Архипова. Представники ЗМІ з перших вуст почули інформацію про всі етапи участі Федерації профспілок України та Дніпропетровського облпрофоб'єднання в обговоренні пенсійного законопроекту. Зокрема, журналісти дізналися, що попри численні зауваження профспілок, висловлені під час обговорення (зокрема й у трудових колекти-

вах), 16 червня парламент прийняв у першому читанні законопроект № 7455. Зазначалося, що поданий на розгляд як доопрацьований, цей законопроект суттєво нічим не відрізнявся від попереднього варіанту. У ньому не враховані рекомендації парламентських слухань із цього питання та низка пропозицій профспілок. Із цим профспілки категорично не погоджуються і заявляють, що даний законопроект спрямований на погіршення умов пенсійного забезпечення. ЗМІ також поінформували про те, що президія облпрофоб'єднання прийняла рішення про участь представників Дніпропетровщини у Всеукраїнській акції протесту проти ухвалення антисоціального пенсійного закону.

ЗА ІНФ. ПРЕС-ЦЕНТРУ
ОБЛПРОФОБ'ЄДНАННЯ
ДНІПРОПЕТРОВЩИНИ

ОФІЦІЙНО

ВИМОГА

ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ ДО ГЕНЕРАЛЬНОЇ ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ ЩОДО ПРИПИНЕННЯ НЕЗАКОННОГО ВТРУЧАННЯ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ У ВНУТРІШНЬОСТАТУТНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ФПУ ТА ЇЇ ЧЛЕНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Федерація професійних спілок України в зв'язку з продовженням незаконного втручання органів прокуратури у внутрішньостатутну діяльність ФПУ та її членських організацій з метою позбавлення права власності на законно належне їм майно **ЗАЯВЛЯЄ**, що такі дії Генеральної прокуратури України суперечать законодавству України і підірвують авторитет держави в особі її владних органів, а також завдають шкоди діловій репутації Федерації як найбільш масовому громадському об'єднанню. Під приводом здійснення заходів прокурорського нагляду за дотриманням і правильним застосуванням законів Генеральна прокуратура України та підпорядковані їй органи прокуратури чинять тиск на профспілкові організації та їх керівників. Задля цього висувуються численні вимоги щодо надання в стислі терміни документів та інформації, зміст та обсяги яких здебільшого виходять далеко за межі предмета перевірок, виносяться протести на правомірні рішення профспілок, а іноді надаються прями приписи про те, як, на думку прокуратури, необхідно діяти профспілкам. Використовуючи всі можливі засоби, в тому числі пресу і телебачення, Генеральна прокуратура України наполегливо поширює інформацію про незаконний характер дій Федерації профспілок України щодо володіння профспілковим майном і, таким чином, намагається дискредитувати профспілки як такі, що нібито незаконно привласнили державне майно та не повертають його державі. У зв'язку з цим Федерація профспілок України **ВИМАГАЄ** від Генеральної прокуратури України:

- негайного припинення незаконного втручання з боку органів прокуратури у внутрішньостатутну діяльність Федерації профспілок України та її членських організацій;
- забезпечення безумовного дотримання під час здійснення прокурорського нагляду вимог Конституції України, Законів України «Про прокуратуру», «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності», інших актів законодавства, а також ратифікованих Україною Конвенцій МОП №№ 87 і 97 та Міжнародного пакту про економічні, соціальні та культурні права Генеральної асамблеї ООН.

Ухвалено учасниками мітингу протесту

м. Київ,
30 червня 2011 року

рально прокуратура України наполегливо поширює інформацію про незаконний характер дій Федерації профспілок України щодо володіння профспілковим майном і, таким чином, намагається дискредитувати профспілки як такі, що нібито незаконно привласнили державне майно та не повертають його державі. У зв'язку з цим Федерація профспілок України **ВИМАГАЄ** від Генеральної прокуратури України:

- негайного припинення незаконного втручання з боку органів прокуратури у внутрішньостатутну діяльність Федерації профспілок України та її членських організацій;
- забезпечення безумовного дотримання під час здійснення прокурорського нагляду вимог Конституції України, Законів України «Про прокуратуру», «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності», інших актів законодавства, а також ратифікованих Україною Конвенцій МОП №№ 87 і 97 та Міжнародного пакту про економічні, соціальні та культурні права Генеральної асамблеї ООН.

Ухвалено учасниками мітингу протесту

м. Київ,
30 червня 2011 року

ГПУ заблокувалася від ФПУ спецтехнікою

«ЧОРНИЙ ЧЕТВЕР»

«УКРАЇНА - ПРАВОВА ДЕРЖАВА», -

ЗАЯВИЛИ УЧАСНИКИ МІТИНГУ ПРОФСПІЛОК

За рішенням Окружного адміністративного суду м. Києва, яке було терміново винесено вранці 30 червня, представникам Федерації профспілок України не дозволили підійти до Генеральної прокуратури.

З самого ранку під'їзд до вулиці Різницької було перекрито ремонтними роботами. До будинку ГПУ стягнуто спецпідрозділи міліції, ДАІ, кордони яких блокували підходи до самого приміщення. Кореспонденту «ПВ», яка прибула на місце шпикетування, правоохоронці повідомили, що в зв'язку з реконструкцією мітингів тут не буде. Акція була запланована заздалегідь - як мирна хода до будинку Генеральної прокуратури. Сподівалися, що вона пройде спокійно, без перешкод. Але вийшло інакше. Кордони міліції блокували вулицю, не дозволяючи демонстрантам рухатися далі.

Проте мітинг профспілок, в якому взяли участь представники різних галузевих, обласних та міських профорганізацій, усе ж таки відбувся. На площі біля станції метро «Арсенальна». Учасники акції виступили проти втручання Генеральної прокуратури України в діяльність Федерації профспілок України.

Дві тисячі мітингувальників рішуче засудили протиправні дії головного наглядового органу України, його втручання у внутрішні справи найчисельнішого профспілкового об'єднання - ФПУ.

Після мітингу демонстранти рушили до Генеральної прокуратури, проте біля музею заводу «Арсенал» їх зупинив кордон міліції. Представники профспілок із глибоким обуренням заявили про те, що за відсутності реагування вищих органів влади Генеральної прокуратурою України та органами прокуратури на місцях поширюються масштаби незаконного втручання у статутну діяльність ФПУ та заснованих за її участю підприємств.

Як заявив заступник Голови ФПУ Григорій Осой, коментуючи події навколо Федерації і профспілкового майна, «нині на представників профспілкових органів і підприємств чиниться моральний тиск, тривають виклики для надання пояснень, порушуються надумані кримінальні справи. Від

основної роботи відриваються десятки керівників та інших працівників профорганізацій. До попередніх протиправних дій останнім часом додалася хвиля ініційованих органами прокуратури численних судових позовів, у яких без жодних на те підстав стверджується про належність профспілкових оздоровниць до державної власності. У розпал оздоровчого сезону блокується робота санаторіїв, туристичних закладів. Оздоровниці не можуть забезпечити запити громадян у санаторному лікуванні, зазнають значних фінансових збитків».

Захищаючи свої законні права, Федерація профспілок України подала судові позови з метою змусити органи прокуратури припинити свавілля, діяти виключно на підставі і в межах закону, поважати гарантоване Конституцією України право власності.

Професійні спілки висловили рішучий протест і вимагають від Генеральної прокуратури України негайно припинити незаконне втручання у вну-

трішньостатутну діяльність Федерації профспілок України та її членських організацій, а також забезпечити безумовне дотримання під час здійснення прокурорського нагляду вимог Конституції України, Законів України «Про прокуратуру», «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності», інших актів законодавства, а також ратифікованих Україною Конвенцій МОП №№ 87 і 97 та Міжнародного пакту про економічні, соціальні та культурні права Генеральної асамблеї ООН.

Активно підтримують ФПУ близько 15 міжнародних профспілок та профоб'єднань, які представляють понад 170 мільйонів трудящих усього світу.

Профспілки проводили акцію протесту попри погрози та перешкоди. Ні міліцейські кордони, ні ремонтні роботи не завадили людям зібратися та висловити все, що вони думають про позицію влади та її рішення.

ТЕТЯНА РУБАН, «ПВ»
ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА

Ось уже місяць роботу десятків профспілкових оздоровниць, по суті, парализовано. У розпал сезону їх керівники та посадові особи замість того, щоб ефективно управляти пансіонатами, масово запрошуються до прокуратури для надання свідчень. Прокоментувати цю дивну ситуацію ми попросили Голову Федерації профспілок України (ФПУ) Василя ХАРА.

Василю Георгійовичу, у пресі з'явилася низка гучних заяв про те, що ФПУ нібито має наміри позбутися частини належної власності. Уперше такі звинувачення пролунали з вуст кримського прем'єра Василя Джарти. Потім аналогічні заяви зробила Генпрокуратура. Так, її прес-служба повідомила, що раніше продані об'єкти повернуто у власність профспілок. Зокрема, йдеться про лікувальний та спальний корпуси санаторіїв «Орлине гніздо» і «Місхор», біокліматичну станцію санаторію «Лівадія».

– Усе це провокація і брехня. Питання реалізації об'єктів, про повернення яких вони говорять, навіть не розглядалося нами. Повторюю: це стовідсоткова брехня. Хай пред'являть громадськості та журналістам рішення судів, які нібито повернули цю власність. У наших опонентів немає і піввідсотка правди. Вони поставили за мету створити негативний інформаційний фон довкола ФПУ, а потім під виглядом нібито наведення порядку і встановлення законності вилучити дуже ласі для них профспілкові оздоровниці.

– Усі ми були свідками, як два з половиною роки тому, перед Вашим обранням на посаду Голови ФПУ, відбувалися рейдерські атаки на майно профспілок, у тому числі навіть на київську будівлю Будинку профспілок. Власне, лише Ваш прихід поклав кінець цим спробам. Сьогодні такі дії поновилися. У чому їх причина?

– Порівняно з нинішніми, колишні події можна назвати аматорством. Тоді за профспілкове майно боролися п'ять фінансово-промислових груп. Вони придумали простий, зухвалий і потенційно ефективний план щодо заволодіння членськими профспілковими організаціями ФПУ. І, треба сказати, майже добилися успіху. Проти 32 центральних комітетів і 16 регіональних об'єднань було сфальсифіковано протоколи про переобрання складів колеги-

альних органів профспілок і їх керівників на нібито проведених конференціях. На їх місця підготували інших людей. Ці віртуальні конференції провели за участю людей сторонніх, що взагалі не мають до даних питань жодного відношення.

З допомогою такого механізму організатори намагалися підмінити на папері реальних профспілкових лідерів підставними. А продажні судді підтвердили ці липові рішення. Залишалося тільки виконавчим службам вигнати справжніх профспілкових керівників і членів колегіальних органів профспілок і посадити своїх людей для прийняття рішень про продаж профспілкової власності оптом і відразу. Лише завдяки моему депутатському званню ту рейдерську атаку було відбито. Нині ж дехто з тих людей винайшли іншу, страшнішу схему атаки. Прикро, але зараз до неї підключилася державна машина в особі Генпрокуратури. Завдання те саме – отримати профспілкову власність і розвалити ФПУ, щоб ми перетворилися з впливового інституту громадянського суспільства на аморфну структуру.

– Чим пояснити живучість таких претензій?

– Тим, що 80% колишніх державних і відомчих санаторно-курортних закладів розкрадено. Людей, що бажають розжитися чужою власністю, в Україні достатньо. Коли вони кидають жадібні погляди довкола, то бачать лише останні ласі шматочки – профспілкову власність. І їх не зупиняє, що це єдине в країні джерело настільки необхідних послуг для простих громадян: лікарів, учителів, шахтарів, учених...

Ми боремося за оздоровниці не для того, щоб вони залишилися профспілковими. Адже насправді ми не отримуємо прибутку, який могли б мати, поставивши справу на комерційній рейки. Ми розуміємо, якщо втрачимо цю власність, то преєсичні громадяни нашої країни ніде і ніколи не зможуть оздоровитися за прийнятними цінами.

ВАСИЛЬ ХАРА:

“РУКИ ГЕТЬ ВІД ПРОФСПІЛКОВОЇ ВЛАСНОСТІ!”

Найприкріше в цій ситуації, що держава не звертає уваги на дану обставину. Лише в профсанаторіях залишилися відділення медичної реабілітації. Люди після операції на серці, нирках, після інфаркту, інсульту проходить у нас реабілітацію, повертаючись до нормального життя, до роботи. Це колосальна державна функція, і її забезпечують оздоровниці профспілок. Але нашим чиновникам, у тому числі в Генпрокуратурі, вона не зрозуміла і не потрібна.

КАЛЕЙДОСКОП АБСУРДУ

– На брифінгу в Генпрокуратурі 8 червня заявили, що у ФПУ збиралися передати Будинку профспілок у власність іноземній інвестиційній компанії.

– Це брехня. Такого питання на той час навіть не було на порядку денному. До нас багато хто звертається з різними пропозиціями добудувати, розширити будівлю Будинку профспілок. Таких листів десятки, як і в будь-якій установі чи підприємстві. Порядок їх розгляду такий: створюємо робочу групу, яка вивчає пропозиції, а потім доповідає на Президії ФПУ – чи варта чогось ця справа? І лише після цього починається розгляд питання.

Сьогодні справді є лист однієї компанії. Президія ФПУ створила робочу групу, щоб вона зробила висновки, чи варто займатися цією справою взагалі. Днями робоча група вирішила не рекомендувати Президії ФПУ приймати рішення з даного питання. Хоча додаткові приміщення нам потрібні для розміщення доброго десятка галузевих профспілок, що орендують площу на стороні.

Проте раніше, це 23 травня, прокуратура надіслала розпорядження, що забороняє розгляд того, що навіть не планувалося. І тут же терміново зажадала для перевірки купи документів.

Є кричущі випадки. Приміром, надіслано припис надати об'ємні документи загальним числом 85 наступного дня після видання розпорядження. Незважаючи на те, що більшість цих документів лежать в архівах, причому в різних підприємствах, розташованих у всіх кутках нашої країни. Це нормальні вимоги? І чому треба надавати відразу всі документи? Якщо є необхідність уточнити дані щодо конкретного об'єкта – запитайте їх. Днями ми отримали позовну заяву прокуратури Черкаської області, що стосується туристичного

оздоровчого комплексу «Придніпровський» с. Чапаєвки. Питання про нього на виконкомі розглядалося ще 14 вересня 2001 року. Але при передрукуванні протоколу друккарка припустилася технічної помилки – замість 14 написала 10 вересня 2001 року. Тепер на цій підставі прокуратура вимагає скасувати рішення виконкому і визнати право власності ФПУ недійсним, а об'єкт – державним. І лише тому, що помилилася друккарка? Усе це схоже на шизофренію. Але є документи ще цікавіші. Приміром, лист прокуратури з вимогою надати документи на перевірку до 14 червня цього року. А сам лист у них у вихідних зареєстрований тим самим днем – 14 червня. Тобто нам треба було пред'явити документи за день до появи листа – 13 червня. Інакше ми порушимо закон. Або вимагають надати документи до 16.00, а лист надходить у канцелярію ФПУ лише о 16 годині 20 хвилин. Абсурд.

І таких документів десятки. Так, 7 червня вимагають надати відомості того ж дня. А ось лист, що надійшов 27 травня об 11.00, в якому мене запрошують до Генпрокуратури на 12.00 того ж таки дня. Вимагають інформацію про те, як голосували члени Президії і Ради ФПУ. Усе це схоже на давно забуті методи авторитарного режиму. Це свідчить про те, що вони в паніці, що на них чиниться тиск і вони змушені реагувати. Надсилають, наприклад, розпорядження без рішення суду про визнання недійсними документів на право власності, датованих 2000 роком. При цьому не наводять підстав для таких дій. Просто вимагають – і все! Повідомляють про порушення кримінальних справ, яких не існує. У Криму справа доходить до відкритого тиску і погроз, коли з прокуратури до керівників наших підприємств уночі з'являються десятеро осіб і вимагають надати документи. Відбувається суцільне беззаконня. До прокуратури по всій країні викликають сотні наших людей, вимагають відповіді, як вони голосували на Президії ФПУ, назвати прізвища членів виборних органів, членів рад, членів комісій і т. ін. А втручання у внутрішні справи профспілок, тим більше щодо голосування, заборонено українськими законами. У Законі «Про прокуратуру» (ст. 8) йдеться про те, що розпорядження складають «коли порушення закону мають очевидний ха-

Через протистояння оздоровниці можуть опинитися у приватних руках

рактер». У них має бути детально вказано, які положення закону порушено, в чому полягає порушення і т. ін. Але на все це їм наплувати – ви зобов'язані надати всі наявні документи. І все! Я відправив до Генпрокуратури депутатський запит: які закони ми порушили? Відповіді на мій запит досі немає.

– Але ж усе це робиться зі шляхетною метою – повернути пансіонати державі?

– ...Щоб через місяць вони опинилися в приватних руках. Я стовідсотково запевняю, що власність, якою ми володіємо, – не державна, а профспілкова. Це неодноразово підтверджувалося рішеннями судів найвищих рівнів. Адже це питання піднімалося не раз, і ми незмінно доводили свою правоту. У нас є всі державні документи, які підтверджують, що все, чим ми володіємо, належить лише профспілкам і нікому іншому. І тому навіть якщо б ми і вирішили шось продати, то це наше право. І нікому не дозволено втручатися. У Конституції немає такого поняття, як колективна власність, є лише державна, муніципальна і приватна. Зовсім недавно, з ухваленням нового закону про акціонерні товариства, ми переробили статут наших АТ – відтепер

вони називаються приватні акціонерні товариства «Укрпрофоздоров» і «Укрпрофтур». А приватна власність, за Конституцією, є недоторканою. Тому вони не мають права торкатися її своїми брудними руками! Вони ж лізуть не в свої справи і постійно брешуть. Навіть думок не виникало робити те, про що вони говорять!

– Вас намагаються звинуватити в спробах розпродати профспілкові оздоровниці. Але як чинити з тими, що не приносять прибутку? Можливо, справді краще позбутися цих об'єктів, аніж щороку зазнавати збитків від їх утримання?

– Слід відверто визнати, що наші підприємства не надто добре функціонують в ринкових умовах. Тут ми в певному сенсі залишилися радянськими: головне для нас – обслуговувати людей, надавати їм послуги за доступною ціною. Нині маємо 49 об'єктів, які протягом п'яти років працюють нерентабельно або взагалі не працюють. Тобто об'єкт стоїть, ми сплачуємо за оренду землі, сторожам, персоналу, що обслуговує інженерні комунікації, тощо. Ми намагаємося розглянути питання реалізації таких об'єктів. Нормальний власник і місяця б їх не тримав у такому стані. А ми тягнемо з цим п'ять років. С

об'єкти, які ми продаватимемо, подобається це їм чи ні: старі гаражі, колишні меблеві цехи, що нічого не виробляють. ФПУ раніше приймала рішення про реалізацію збиткових об'єктів. Але хочув вам доповісти: на сьогоднішній день, за два з половиною роки мого керівництва Федерацією не продано жодного квадратного метра. Це свідчить про одне: те, що ми хочемо продати, нікому не потрібне.

– Тобто в далекій провінції оздоровниці нікого не цікавлять, а в Криму до них особливий інтерес?

– У Криму їх не цікавлять санаторії, їм потрібна кримська земля, на якій вони розташовані. На жаль, органи Генпрокуратури опустили до рівня «стогу замовлень» у виконанні вимог Василя Джарти. Дійшло до грубого, протиправного, незаконного втручання в статутну діяльність ФПУ. Представники Генпрокуратури протягом двох днів намагалися вилучити документи в акціонерних товариствах ФПУ. До Генеральної прокуратури викликалися заступник Голови і працівники апарату ФПУ.

УДАР У СПИНУ

– Хто стоїть за цими спробами?

– Мені важко відповісти на це запитання. Але прем'єр-міністр Криму виступив 23 травня, і того ж дня до мене прийшли працівники прокуратури. Думаю, тут існує прямий зв'язок. Вони паралізують роботу керівників наших оздоровчих закладів. Причому в сезон, на піку потреб громадян у санаторно-курортному лікуванні й оздоровленні.

Але я людина віруюча, тож твердо переконаний, що всі, хто сьогодні зневажає закон та інтереси людини праці, будуть покарані Богом.

– Що Ви маєте намір робити далі?

– Для нас головна зброя проти прокурорської «навали» – це гласність. Замість того щоб зустрітися і встановити істину, вони багаторазово посилюють тиск, напади, погрози і повідомлення про нібито порушені кримінальні справи. Зараз вони, звичайно, почнуть порушувати кримінальні справи з будь-якого приводу, адже розв'язано війну. Уже пред'явлені претензії з вилучення конкретної власності. Замість того, щоб захищати українців, вони зневажають інтереси 8 мільйонів громадян, що є членами профспілок.

– Як зарубіжні профспілки сприймають спроби

заволодіти власністю громадської організації? – Засуджують втручання в діяльність профспілок і вже заявили про солідарність з нами Міжнародна конфедерація профспілок, Загальна конфедерація профспілок, Загальна федерація праці Португалії, Центральне об'єднання трудящих Бразилії, Центральна організація фінських профспілок, Конфедерація праці Болгарії «Подкрепа». Всі вони надіслали листи Президенту, Прем'єр-міністрові і Генпрокуророві з вимогою забезпечити дотримання міжнародних прав і стандартів, Конституції та національного законодавства і припинити втручання у внутрішні справи профспілок. Одна лише Міжнародна конфедерація профспілок, яка є соціальним партнером Євросоюзу, об'єднує майже 180 мільйонів людей. Гадаю, буде дуже приємно, якщо тему втручання в профспілкові справи піднімуть на рівні ЄС.

– Що з приводу подібних дій прокуратури – цього державного органу – думають Ваші колеги з Верховної Ради?

– Більшість із них не схвалюють таких дій. Але мене в цій історії хвилює ще один дуже важливий аспект. Увесь той негатив, який збурують прем'єр-міністр Криму і прокуратура, проєктується на Президента країни – адже наше суспільство звикло покладати відповідальність на тих, хто нагорі. Я твердо переконаний, що Віктор Федорович не знає всіх подробиць і до цього абсолютно не причетний. Я вірю, що наша перша зустріч із ним розставити все по своїх місцях. І я не приховую, що поділяю погляди Президента і є його прихильником. Біда в тому, що ініціатори цього беззаконня, нападок на профспілки не розуміють, що своїми діями викликають у суспільства недовіру до влади. А влада завжди асоціюється з Президентом. Адже їх самостійні вчинки зачіпають десятки тисяч людей! А разом із родинами, сусідами, людьми, яким це розповідають, – уже мільйони. Із чим у такому разі ми прийдемо на вибори восени 2012 року? Із тим негативом, який несуть ці люди? Що ж до нинішніх нападок на профспілку власність, то нам не звикати. Ми, як і минулого разу, обстоїмо її і збережемо для мільйонів українських громадян.

Земля на Кримському узбережжі – ласий шматок для чиновників

РОСІЯ

ЗАМАХ НА ПРОФЛІДЕРА

24 червня в Москві, на площі Рогозька Застава скоєно жорстокий напад на голову міжрегіональної профспілки «Таксист» Ярослава Щербініна, який виступив на захист спілчан від знахабніглих таксистів-«бомбїл», повідомляє російський сайт Таксифорум.

Водії – члени профспілки звернулися до Ярослава Щербініна з проханням провести переговори з водіями-нелегалами, які останнім часом відкрито витісняють офіційні таксі з місць їхніх стоянок. Під час переговорів на місці до профлідера підійшли кілька молодиків і разом з водіями жорстоко побили його. Наразі із численними травмами Щербінін перебуває в лікарні. Порушено кримінальну справу щодо нанесення

тяжких тілесних ушкоджень, проте винних так і не затримали. Правоохоронці від коментарів утримуються, а заклики офіційних таксистів влаштувати «бомбїлам» погром називають провокаціями.

БЕЛЬГІЯ

СТРАЙКУЮТЬ У ЄВРОКОМІСІЇ

Близько ста працівників влаштували акцію протесту, щоб сказати «ні!» змінам у довгостроковому бюджеті Єврозоною, які стосуються співробітників апарату ЄС.

Якщо поправку буде погоджено – зарплати та пенсії зменшать, а кожний двадцятій працівник інститутів ЄСА втратить робоче місце. Профспілки заявляють, що боротимуться до кінця. Звертаючись до Єврокомісії, організатори протесту заявляють, що «керівництво має зрозуміти, що ми представляємо всіх громадян Європи». Документ, який передбачає скоротити витрати службов-

ці Євросоюзу, підписали кілька країн – членів ЄС. Саме це змусило профспілки вийти на стежку війни. Однак прості європейці, які щодня проходять повз цих будівель, іншої думки. За словами одного з них, причин для страйку немає, вони і так мають безліч привілеїв. До остаточного рішення щодо бюджету ще далеко. Проте профспілки погрожують вивести держслужбовців ЄС на страйк.

МЕКСИКА

ДОМОВЛЕНОСТЕЙ ДОСЯГНУТО

Координаційна рада працівників освіти Мексики (CNTE) оголосила про укладення нової угоди з владою після 23 днів страйку.

Як заявив директор CNTE Хосе Торрес, угода передбачає виділення 465 млн песо (39 млн доларів) на будівництво та поліпшення інфраструктури початкових шкіл штату Мічоакан. Крім того, гроші будуть використані для безкоштовних обідів для дітей і створення додаткових робочих місць для працівників сфери освіти. Також передбачено збільшення заробітної плати на 4,75%. Страйк, який розпочався 31 травня й охопив 700 тис. студентів, включав три марші протесту до резиденції губернатора.

решті визнано профспілкову організацію і відтепер на переговорах вирішуватимуть, якими будуть оплата й умови праці.

КОРЕЯ

23–24 червня в Сеулі робітники-металісти країн Азії та Тихого океану обговорили питання об'єднання Міжнародної федерації металістів (МФМ), Міжнародної федерації працівників хімічної та гірничодобувної промисловості, енергетики й інших галузей (ICEM) і Міжнародної федерації робітників текстильної та легкої промисловості (ITGLWF), а також поділилися досвідом побудови профспілкових мереж і органайзингу, який є пріоритетним напрямом діяльності профспілок регіону.

АЗІЙСЬКА КОМУНІКАЦІЙНА КОНФЕРЕНЦІЯ

Президент ради профспілок робітників-металістів Японії (IMFJC) Коїшіро Нішіхара, член різних органів МФМ, відповідальних за прийняття рішень щодо об'єднання, виступив із змістовною доповіддю про історію створення нової об'єднаної глобальної федерації промислових робітників і досягнутий на цьому шляху прогрес. Дискусія та виступи представників країн регіону, які лунали після доповіді пана Нішіхари, присвячувалися національним профспілковим пріоритетам та викликам і висвітлювали низку проблем. Зокрема, більшість учасників конференції зосередили увагу на створенні нової федерації промислових робітників, яка буде не тільки чисельнішою, а й міцнішою. У порядку денному також розглядалися питання створення і діяльності профспілкових мереж у транснаціональних корпораціях (ТНК). Учасники

конференції обмінялися досвідом у цьому напрямі, приділивши особливу увагу зв'язкам між національними профспілками та їхніми колегами в інших регіонах, де діє ТНК. Під час дискусії підкреслювалася необхідність оперативного обміну інформацією у випадку трудових конфліктів. Бурхливі дебати викликала тема організації робітників – нових членів профспілок в умовах майбутнього злиття та необхідності співробітництва з

іншими профорганізаціями, які мають свої завдання та методи роботи. Учасники конференції також обговорили майбутнє Азійської конференції, якщо злиття таки відбудеться. Зокрема, розглядалася можливість створення спеціальної секції металістів у рамках Конференції або залучення профспілок із інших секторів. Остаточно це питання буде вирішено після висновку Центрального комітету МФМ у грудні 2011 року.

ТУРЕЧЧИНА

ПЕРЕМОГА АВІАТОРІВ

Після тривалої та важкої боротьби за своє визнання турецька авіаційна профспілка нарешті отримала право на ведення колективних переговорів від працівників наземних служб аеропорту м. Стамбула.

У компанії, що обслуговує стамбульський міжнародний аеропорт ISG (Istanbul Sabiha Gökçen International Airport Investment Development and Operation Inc), завдяки досягнутим успіхам поліпшились становище близько 900 членів профспілки Hava-Is, членської організації Міжнародної федерації транспортників. Керівництво компанії нарешті визнано профспілкову організацію і відтепер на переговорах вирішуватимуть, якими будуть оплата й умови праці.

ДОВІДКА

Керівництво компанії ISG та профспілка Hava-Is із травня 2009 року перебували в жорсткому протистоянні через відмову оператора стамбульського міжнародного аеропорту визнавати профспілкову організацію. Під час трудового спору було звільнено 351 співробітника.

31 липня стартувала вступна кампанія. Сотні тисяч абітурієнтів випробовуватимуть власні сили, ступаючи у двері українських вишів. У Міністерстві освіти стверджують, що цього року максимально спростили правила та умови подання документів, але чи так це насправді?

СПЕКОТНИЙ ЛИПЕНЬ ДЛЯ АБІТУРІЄНТІВ

ІЗ ВУСТ МІНІСТРА – МЕД ПИТИ

Минулого року Міносвіти затвердило нові правила вступу до вишів. Отже, цюгоріч при вступі будуть враховуватися не лише бали сертифікату зовнішнього оцінювання, а й атестат про шкільну освіту. До того ж, абітурієнт може подавати документи не більш ніж у п'ять вишів, тоді як минулоріч кількість навчальних закладів не обмежували, що створило додаткові складнощі для приймальних комісій і самих випускників.

Крім того, міністр освіти і науки, молоді та спорту Дмитро Табачник офіційно повідомив, що нинішню вступну кампанію до вищих навчальних закладів подовжено. Замість 15 днів, як було раніше, випускники зможуть подавати документи протягом місяця – до 31 липня включно. Крім того, Міносвіти в нинішньому році надає право абітурієнтам, що закінчили школу в 2007-му та попередні роки, проходити вступні випробування у вишах як на денну, так і заочну форму навчання. Тобто атестат про проходження ЗНО діятиме три роки.

Нарешті, головна новачка – введення експериментальної системи «Електронний вступ 2011». Пан Табачник невпинно повторює, що його відомство робить усе можливе, щоб цюгорічна вступна кампанія була справедливою, прозорою, об'єктивною.

Випускники, натомість, «закидають вудочки» в десяток, а то й більше вишів. Про всяк випадок. Має ж десь усміхнутися щастя. Більшість абітурієнтів навіть не намагаються визначитися з вибором майбутнього шляху. Головне – отримати заповітну «корочку». А далі все одно доведеться самостійно під-

шукувати роботу і, певна річ, здобувати фахові знання десь в іншому місці. Тобто держава спонукає до випадкового вибору професії, наче вибачається, що роботою випускника ВНЗ забезпечувати не збирається. Отакій сумний бартер.

Однак нинішні абітурієнти цим не переймаються. Якщо врахувати, що в поточному році випускниками загальноосвітніх шкіл стали 195,8 тис. осіб (а це на 40% менше минулорічного показника), місць у вишах вистачить на всіх охочих. Кажуть, представники одного з найбільш рейтингових столичних вишів їздять по сільських школах і запрошують на навчання. Тамтешні випускники сприймають це або як недоречний жарт, або як авантюру.

Але якщо інформація достовірна, то йдеться про елементарну комплектацію вишів, бажано на контрактних, а не бюджетних умовах. Як справедливо зазначив голова правління Центру освітнього моніторингу, колишній заступник міністра освіти і науки України Павло Полянський, у такому разі всі будуть задоволені. Ректори – бо такі наберуть потрібну кількість студентів. Батьки – бо «прилаштують» своїх дітей. А майбутні студенти будуть задоволені, бо за них платитимуть батьки.

195,8 тис.

молодих людей стали випускниками загальноосвітніх шкіл у поточному році, що на 40% менше минулорічного показника.

WWW.XTOZNA KUDI.COM.UA

Широко рекламована електронна система подання документів до вишів може стати ще одним випробуванням як для абітурієнтів, так і вищих навчальних закладів. Якщо вірити даним офіційного сайту Міносвіти, система працює добре, і на початок вступної кампанії в ній зареєструвалися майже 10 тис. абітурієнтів. Але є нюанси. Зокрема, керівництво вишів схвилювала інформація про те, що для під'єднання до так званого «єдиного інформаційного вікна» треба сплатити чималі гроші – 30 тис. грн на рік. Для середнього коледжу 7,5 тис. грн щоквартально – завелика розкіш. І в цьому полягає причина того, що не всі виші підключилися до електронної версії подання документів. Нову систему вони вважають «міністерською забанкою», хоча відчувають неабиякий тиск із боку і Міністерства, і фірм, покликані опікуватися цим інформаційним вікном. Хоча нестача коштів – не єдина причина. Адже керівники вишів дуже обережно ставляться до ноу-хау Міносвіти, не бажаючи витратитися невідомо на що. Бо наразі електронна система вступу не сертифікована, а отже, не захищена. Тож що буде робитися з документами – невідомо.

Важко збагнути, кому саме абітурієнти мають адресувати електронні заявки. Адже власне в наказі Міносвіти йдеться про адреси вищих навчальних закладів, а в положенні, що його супроводжує, – єдине інформаційне вікно osvita.com. Насторожує експертів і те, що в заявці вказуються не лише ім'я, прізвище і бажання вступити до вишу, а ще й особисті дані: адреса, відомості про стан

ДЕРЖЗАМОВЛЕНЬ БУДЕ МЕНШЕ

Цього року держзамовлення, а отже, кількість студентів-державників зменшиться на 20%. Зокрема, як зазначив директор департаменту вищої освіти Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України Ярослав Болюбаш, буде скорочено держзамовлення від міністерств на популярні спеціальності – економіку, менеджмент, правознавство та міжнародні відносини.

здоров'я, інша інформація, яка за чинним законодавством є конфіденційною. Юристів цей факт дуже непокоїть, надто коли з'ясувалося, що osvita.com – структура не державна, а комерційна.

Є питання до запровадження єдиного інформаційного вікна вступу до вишів і в абітурієнтів із сіл. Повсюдна комп'ютеризація українських шкіл у нас, здається, лише на папері. Отже, для них електронна система – китайська грамота.

Зорієнтуватися у тонкощах нововведення поки що не під силу навіть експертів-освітянам. Деякі положення наказу ідуть урозріз із чинним законодавством. Скажімо, в питаннях судового оскарження. Суд навіть не приймає до розгляду електронні документи. Як довести, що абітурієнт справді подав заяву до того чи іншого вишу? Схоже, готується чергове незаймане поле для корупції. Чому? Та хоча б тому, що відітний відбір до вишів вестиметься практично всліпу.

ЧЕСНО. ПРОЗОРО. ЧИ КОРУМПОВАНО?

За місяць до початку вступної лихоманки один з українських порталів провів опитування серед своїх відвідувачів. Понад півтори тисячі респондентів до-

бровільно зголосилися відповісти на запитання, наскільки чесно та прозорою або, навпаки, корумпованою буде нинішня вступна кампанія порівняно з минулорічною. Результати вражають: лише 4,6% опитаних вважають, що кампанія буде більш чесною та прозорою. На думку ж 26,9% респондентів, вона нічим не відрізнятиметься від кампанії 2010 року, а от левова частка запрошених до анкетування – 59,6% – переконані, що вона буде корумпованішою за минулорічну. І хоча це не соціологічне опитування, замислитись є над чим.

Про корумпованість у системі вищої освіти відверто говорять і самі освітяни. Директор Центру тестових технологій і моніторингу якості освіти Ігор Лікарчук на одній із недавніх прес-конференцій був не надто оптимістичним у прогнозах щодо нинішньої вступної кампанії: «Доводиться констатувати, що роль і значення зовнішнього незалежного оцінювання (ЗНО) як технології, що гарантувала рівний і справедливий доступ до вищої освіти, цілковито нівельовано: і умовами прийому, і позицією Міністерства освіти і науки, його окремих керівників».

Пана Лікарчука підтримують інші незалежні експерти. Вони стурбовані тим, що на рівні з тестами перебуває шкільний атес-

“
Електронна система працює добре, і ті, хто вважає інакше, лише маніпулюють інформацією. Просто ця система потребує додаткового часу для обробки запити. Для цього їй потрібно 24 години. Дитина приходить у цей світ за 9 місяців, а тут усього 24 години.

Дмитро Табачник,
міністр освіти
і науки, молоді та спорту

тат. Якщо 200 балів тестових є рейтинговими, то шкільні – кількісними. Звісно, буде спокуса переписати шкільні журнали, підправити оцінку. Звісно, не задарма. Бо вже наразі у відповідні установи надходять скарги від батьків, що вчителі вимагають певну суму за «адекватні» оцінки – і підсумкові, і до шкільного атестату.

Зовнішнє незалежне оцінювання набуло в нашій державі децю кумедних форм. Бо знов-таки за певну суму коштів можна придбати потрібну довідку й узагалі уникнути ЗНО. Найлегший – медичний шлях. І минулорічний довідок переконає, що саме в найближчий до зовнішнього оцінювання період серед випускників шкіл наростає хвиля інвалідності чи нездування. Найпопулярніший метод нинішнього літа – імітація навчання за кордоном. Батьки надають довідку, що дитина навчалась у Європі чи США, і цього достатньо, аби їй дозволили не складати ЗНО. Розповідають, що найдешевший спосіб уникнути тестування – дістати довідку, що певний час випускник школи мешкав у Чорнобильському районі.

Усе це, звичайно, жодним чином не впливає на якість освіти. Намагання влади задовольнити як керівництво вишів, так і абітурієнтів цілком очевидні, але поки що не вирішують проблему. Здається, для того, щоб досягти прогресу в цьому питанні, Україна доведеться ще не один раз змінювати правила гри в освітньому процесі...

На виставці арт-анархістів

Молодь протестує

ГУМАНІТАРНА ПОЛІТИКА

ДЖИН ІЗ ПЛЯШКИ, АБО ЯК

ТЕТЯНА МОРГУН,
«ПВ»

«ПІД КУТАМИ» ПИТАННЯ

Глава держави наголосив, що політичний радикалізм, екстремізм та ідеологічні крайнощі, які спостерігаються останнім часом, породжені не лише економічними причинами, а й гуманітарними. І попередив міністра культури Михайла Куліняка, міністра освіти, науки, молоді і спорту Дмитра Табачника та голову Держслужби молоді і спорту Равіля Сафіулліна, що це може погано для них закінчитися. «...Якщо ви проведете політику, яка сьогодні не об'єднує молодь, а примушує її виходити на вулиці з різними гаслами, ви закінчите тим, чим закінчили ваші попередники на минулому засіданні уряду...» – сказав Президент.

Звісно, «виги» мали отримати саме «гуманітарні» міністри, не міг же, справді, Президент закинути щось подібне міністру фінансів чи економіки. Неприємний епізод передусім показав, що: а) в принципі дуже небезпечно недооцінювати гуманітарну сферу, яка, як підтвер-

«Ми маємо визнати, що гуманітарна політика держави у сфері освіти, культури, молоді – неефективна, майже на нулі освітня робота. Я хочу сказати, що гуманітарний блок уряду сьогодні заслуговує на дуже низьку оцінку», – резюмував на початку червня Президент України Віктор Янукович на засіданні Ради регіонів у Львівді.

дилось, важливіша за інші й мало не головна причина небажаних настроїв та Perezбудження громадян і б) упродовж нашої новітньої історії держава також доклала руку до протистоянь і двобоїв у суспільстві, аж до розколу його на ґрунті політики та ідеології. Бо всі сфери нашого життя перетворилися на політичну арену не сьогодні. Передусім гуманітарна.

«PRO» І «CONTRA»

Не встиг Д. Табачник навіть підійти до керівного крісла, як у деяких регіонах розпочалася «антитабачна» кампанія з не дуже, чесно кажучи, розумними гаслами на кшталт «Освіта – не паління»(!). Він давно багато кому не подобався. Але ці «багато хто» – теж не однорідна група: одні керуються якоюсь головною причиною, інші підписують уже зі своїх мотивацій.

Зрештою, чим керувалися нагорі, призначаючи цю людину на олімп гуманітарної політики? Якщо освітній західом України Вакарчук і її «недлоб» Табачник (чи Ковбасенко і Пупкін, чи

будь-хто взагалі) – представники «полюсів», чи не доцільніше було зробити міністром освіти представника «екватора»? Принаймні можна вважати своєрідним соціальним експериментом те, що учнів та студентів віддають під егіду Вакарчукового антипода: мабуть, щоб «так гартувалася сталь». І активні протестанти.

Ось уже й Міжнародна правозахисна організація Freedom House «рекомендує» Президенту Віктору Януковичу звільнити Д. Табачника з посади міністра освіти: нібито з міркувань захисту демократії в Україні. Беззаперечно: мова, релігія, освіта є стратегічно важливими парадигмами існування демократичного суспільства. Та все ж, мабуть, не варто Freedom House брати на себе невдячну роль «зовнішнього арбітра», хоч Президент України пообіцяв врахувати претензії, викладені у звіті організації. При цьому він справедливо зауважив: «...Певні проблеми за нас на нашій землі ніхто, крім нас самих, не вирішить». Як мовиться, двох чубляться – третій не лізь.

Та хіба не має рації міністр, кажучи, що деякі експерти, попрацювавши у робочій групі в Міносвіти над новою редакцією Закону «Про освіту», потім виходять на вулицю й починають цю редакцію на всі заставки гудити? Скажімо, той же Антон Делікатний із Фонду регіональних ініціатив. Та з огляду на те, що українське суспільство дедалі більше політизується, за ситуації, коли навіть бокс чи зоопарк – політична справа, то з освіти чи культури спитається особливо. І завжди знайдеться така собі Баба Яга, котра (сама з політичних міркувань) – «проти».

ДОРΟΣЛА «ДОПОМОГА» МОЛОДІЙ САМОВРЯДНОСТІ

Ніде правди діти: дорослі повсякчас беруть активну

51%
українців

у 2007–2008 роках вважали, що невирішеність проблем моралі загрожувє національній безпеці країни, у 2009-му 59% громадян вимагали моральної цензури, у 2010-му – 70% українців наполягали на цьому.

участь у розхитуванні й тенденційному спрямуванні уявлень та емоцій молоді. Що не має жодного стосунку до власне навчання.

Молодь активна, вона прагне дій, свободи, протестів, упевнена, що мислить цілком самостійно. І на цьому ґрунті легко втягнеться у протистояння старших. У Луцьку, Житомирі, Донецьку наприкінці травня студенти провели акції проти нової редакції законопроекту про освіту. Протести, до речі, стають дедалі виразнішими, аж до перформансу: в Луцьку – фігура, обмотана туалетним папером; у Донецьку інсценізація боксерського двобою з міністром; у Житомирі дивовижне гасло: «Свобода, рівність, студентська солідарність». До речі, у Донецьку, як з'ясувалося, студентам активно сприяли громадянський рух «Відсіч», згаданий Фондом регіональних ініціатив, незалежна студентська профспілка «Пряма дія» та Всеукраїнська громадська молодіжна організація «Українська асоціація студентського самоврядування». Але коментар завісектору главу освіти і науки Донецької ОДА Ігоря Селезньова такий: «Сьогодні підстав для проведення масових студентських протестів – немає» (до слова, вони й не були масові). Чинovníк стверджує, що студенти дезінформують громадськість. У такому ж дусі висловився і його колега з Житомира Олександр Пастовенський. У Луцьку ніхто з представників влади до студентів не вийшов.

«ГОТУВАТИ МОЛОДЬ НЕЙМОВІРНО СКЛАДНО»

Що ж до виховання молоді як уособленого майбутнього, як резервуара поповнення еліт, як майбутнього морального камертона суспільства, то погляд такі спрямовується на наші навчальні заклади. Але чи покладає суспільство надію на завтрашніх лікарів, педагогів, юристів, журналістів тощо? Не дуже. Бо чимало поточних оцінок і дипломів елементарно купуються. Бо політична активність молоді й підкладку ще ніколи й нікому не замінила обдарованості, хисту, професіоналізму, впертої важкої результативної праці на ниві науки. Хай там як, а, приміром, президент Українського медіа-холдингу Б. Ложкін запросив на стажування до кількох своїх газет дванадцять студентів-старшкурників Інституту журналістики КНУ ім. Т. Шевченка, і за результатами практики ні одне з видань не змогло запропонувати роботу жодному з цих студентів.

Доречно навести цитату з резонансної статті «Що до смерті інтелігенції?» Максима Стріхи: «Готувати професійну й порядну молодь сьогодні неймовірно складно – бо студенти щодня мають приклади того, що аж ніяк не порядність чи професіоналізм є в нас запорукою успіху». До речі, уклін йому за слово «порядність»,

ЗНОВУ «СВОЇ» І «ЧУЖІ»

«Гуманітарку», як справедливо зауважує В. Корнілов («2000»), із самого початку президентства В. Януковичу хором радили лишити за «опонентами», не чіпати контрверсійних питань. Інакше, мовляв, країна розколеться. А йшлося якраз про ті заповізані питання, які за попереднього президента В. Ющенка були висунуті на перший план: мова, трактування національної та загальної історії. А ще – свобода усного й друкованого слова, самовияв у будь-якій формі. Саме політика В. Ющенка, який на посту президента цілком серйозно ототожнював себе з державою, фактично завдала першого відчутного удару по соборності України (нехай омріяній, та все ж узвичасній) так званими «бандерівськими указами», пропагандою героїзації ОУН-УПА. Хіба не він почав «розхитувати корабель»? Не кажу про захід і схід. Кажу про ЛЮДЕЙ, які ще живі, ще ходять вулицями і які справді принципово по-різному ставляться до згаданих питань. І якщо все це «не чіпати», отже, – переломити через коліно половину населення країни, позбавити його останнього ідеологічного оплоту, примусити забути святе ставлення до Великої Вітчизняної війни, її героїв, великої Перемоги. На цьому ґрунті фактичної дискримінації значної кількості громадян України говорити про демократичні ідеали та примирення суспільства, м'яко кажучи, завчасно й некоректно.

Протистояння представників КПУ і прихильників ОУН-УПА

«РЕМОНТУВАТИ» МОРАЛЬ?

яке сьогодні – як і саме поняття – вже стало анахронізмом. Додайте до цього, що, руйнуючи себе самостійно, із середини, наша вища освіта водночас перебуває під прицілом великих капіталістичних держав, котрі намагаються її «дебілізувати», за справедливим висловом того ж Д. Табачника. Він казав про свої регулярні суперечки з послом США Дж. Теффтом, який, зокрема, нав'язує ідею, що українські університети мають бути відсторонені від добору абітурієнтів.

ГОЛІ КОРОЛІ СВОБОДИ

Яка спадщина дісталася М. Кулиняку? Надто в секторі нових імен, нового бачення й мислення? Фактично – цвинтар, де поховані колишні високохудожні, моральність, дорожчезні лафос та філософія, високі душевні порівняння, виховання шляхетних почуттів – все чисте й цнотливе, чим завжди вирізнялася українська творча традиція. Хто нинішній «геро» красного письменства, драматургії, образотворчості, опівні багатьма авторами у пресі й Інтернеті? Сказати б, трунари цих видів мистецтва. Візьміть «Греси» Л. Подерв'янського, який залюбки послуговується, починаючи з назви, сповненою матюків вульгарною мовою. І якщо їх ставлять на сцені, і якщо на них ідуть, і якщо преса, зокрема в особі головного

редактора журналу «Публичні люди», захоплено це нахваляю, отже, завтра сміливо можемо переселитися до печер, ходити у шкурах, намагатися майструвати примітивні знаряддя праці й розмовляти ударами дубинок. «Погааний» О. Бузина – просто янгол із крильцями порівняно з певними «творами» Ю. Позаяка, А. Кокотюхи та решти з братії писак без кордонів, для яких усе, що завжди вважалося непристойним у порядному колі, є вподобаними й детально висвітленими темами. А тим часом вони – наставники молоді. Аякже! І чимало молодих, слідом за своїми гуру, істерично протестують проти закону про захист суспільної моралі.

Конкретні ілюстрації до такого сектору сучасної літератури охоче надає образотворчість. Узяти хоча б Спілку вільних художників «Воля або смерть», українське анархомистецтво. Речники цієї спілки виклали в маніфесті СВХ своє кредо: «Тонкі роздуми про мистецтво – не наш стиль!» Ну, цього можна було навіть не декларувати: їхні творіння самі за себе говорять. Можемо себе привітати: вже розміщено інтернет-статтю «Україна як вагіна»; хтось уже тягне такі роботи до Росії: мовляв, за останні роки «у Києві виникла своя художня течія, що відбиває ситуацію в країні – продуктивно нестабільну, сповнену протиріч, обіцянок, надій та розчарувань, сплесків про-

ДАЛІ, ДАЛІ, ДАЛІ...

Окрема тема нашої «гуманітарно-політичної» ситуації – це телевізійні «ток-шоу» Шустера, Кисельова і почасті Куликова. Самі запрошені, тобто політики, журналісти, міністри, письменники, називають ці передачі зовсім просто – шоу. Яким є надзавдання програм? Зверніться до статті М. Ганапольського в Кореспондент.net «Шустер Dead. Метод знищення країни в прямому ефірі». Там, зокрема, сказано: «Чотири рекордні за рейтингами години передачі – це не просто пародія на політику, не просто дискредитація інституту влади як такого. Це пропозиція до громадян країни: знищуймо країну разом!» Навіть обережний і досвідчений А. Куликов недавно зауважив в одній радіограмі, що під час цих «шоу» неминучі спроби маніпулювання свідомістю громадян, і ті, хто це розуміє, так само неминуче змушені «маніпулювати у відповідь», аби захиститися.

тестної й творчої енергії» (повідомлення Пермського музею сучасного мистецтва стосовно української експозиції).

ТО МИ БИДЛО ЧИ НЕ БИДЛО?

Отже, зоряне небо ще над нами, але моральний закон усередині нас почав танути на очах, як уранішній туман. Не лишається носіїв високої моралі, котра так надихала старого Канта. Настали інші правила гри, де правда з несправдою помінялися місцями. Як сказано в грамотній статті на сайті НЕК із захисту суспільної моралі:

«Чому, приміром, і з якою метою господарі теле- й радіофіру беквально загодувають нас кривавими кінофільмами та убогою, бездарною попсою, зомбують рекламою й незчисленною кількістю одноманітних, примітивних ток-шоу? Чому після перегляду мультфільмів діти вдаються до самогубства? Може, то чийсь експеримент над масовою свідомістю українців, і ми для когось – піддослідні лабораторні пацюки? А можливо, хтось просто зацікавлений, щоб люди такі були отим бидлом і козлами, про яких склали примітивну пісеньку в часи помаранчевої революції?»

Кому, зрештою, адресувати запитання? М. Кулинякові?!

ДЕ Ж ТУТ У ВАС... ВИХІД?

У такому «соку» вариться наша молодь, незміцнілою свідомістю якої маніпулювати найлегше.

Недавно ми з колегою говорили про те, чому ж монументальну роботу українки Оксани Мась не було відзначено на 64-му Венеціанському біенале. Така титанічна праця! Гадаю, вона припустилася серйозній помилки, намагаючись із «грівів» скласти святі лики та сюжети. Це, мабуть, не той випадок, коли кількість переходить в якість: із багатьох «дрібних» грівів може скластися лише величезний гріх, так само як із крапельок милосердя й гуманізму – океан щастя й добробуту.

Не «свої» і «чужі» – гуманітарній політиці потрібні серйозні професіонали. Гуманітарна політика – це шкала моральних цінностей і як така має на меті передусім створення умов для соціально-гуманітарного розвитку суспільства (а не його деградації), соціальної, інтелектуально-духовної безпеки людини (а не загрози для її психіки), реалізації її соціальних та духовних потреб (якщо вони не гвалтують моральні й Господні заповіді), соціодинаміки освіти, науки, культури (за які відповідають владні структури і зага-

«Гідність держави залежить від остаточної підсумку від гідності її особистостей».

Джон Стюарт Мілль, англійський філософ, мислитель, економіст

лом – держава). Бо поки відбуваються розбрат, конфронтація, істерія, демонстрація всюдозволеності в різних формах, поки не вмонілилася якась там «громадськість», вимагаючи від Президента скасування Закону «Про захист суспільної моралі» та цензури, саме це й «виховувагине» нашу молодь. За такої ситуації Президент може хоч щодня змінювати міністрів – це нічого не виправить.

Якщо немає внутрішнього цензора в тих, хто сьогодні формує – чи намагається сформував – етику, естетику, світогляд, платформи, принципи, поведінкові засади суспільства, отже, цензура потрібна! Причому безкомпромісна, яка знову-таки в різних сферах нагадуватиме, що свобода – передусім індикатор моральності, злагоди, порозуміння, можливість духовного й душевного вдосконалення. А не брама, навстіж розчи-нена для бруду й піни.

НАВЧАЄМОСЯ

ІНФОРМУВАННЯ, І ПРОПАГАНДА...

З метою поліпшення інформаційної політики й удосконалення роботи із засобами масової інформації Федерація профспілок Одеської області 23 червня провела практичний семінар «Роль і значення ЗМІ в організаційному змінненні профспілок, солідарності, єдності дій».

Про важливість інформації як ефективного інструмента аналізу суспільних процесів та мотивації профчленства наголосив у своєму виступі В'ячеслав Буратинський.

На важливих складових роботи Федерації зосередила увагу Людмила Долинська. Зокрема, йшлося про співпрацю з телеканалами «Одеса плюс», «Одеса», «Круг», обласним радіо «Одеса», з якими склалися конструктивні і навіть дружні стосунки. Також завідувачка прес-центру розповіла слухачам семінару про сайт ФПО, який є одним із сучасних джерел поширення інформації про діяльність профспілок.

Спеціаліст управління інформації та масових акцій ФПУ Інна Журавель провела презентацію «Сучасна профспілкова газета», визначивши основні елементи

оформлення, виділення та оздоблення сучасного видання для профорганізації. Завершився семінар конструктивною та жвавою дискусією, під час якої профспілкові активісти пропонували свої методи та форми роботи зі ЗМІ. Їх буде розглянуто на наступному семінарі, який планується провести на початку нового навчального року.

МЕДІА-ЦЕНТР ФПУ

ДЕЛЕГАЦІЯ

СХІД І ЗАХІД РАЗОМ

Нещодавно на Закарпатті побувала делегація профспілки працівників агропромислового комплексу Дніпропетровщини.

Під час візиту відбулося засідання круглого столу з порядком денним: «Завдання профспілкових організацій АПК щодо посилення соціально-економічного захисту працівників, виконання резолюцій VI з'їзду ФПУ», яке провели голови Закарпатської та Дніпропетровської обласних організацій профспілки Ганна Кулик і Галина Смирна.

Делегація з Дніпропетровщини на екскурсії в Мукачевому

Із взаємною зацікавленістю пройшла фахова дискусія з основних напрямів діяльності профспілки працівників АПК у сучасних умовах, на якій своїми думками щодо захисту прав та інтересів спілчан, реалізації гендерної та молодіжної політики, співпраці з керівниками низової ланки поділилися голови первинок регіональних підприємств галузі. Про роботу обласної ради профспілок із соціально-економічного захисту працівників, навчання профспілкових кадрів і активу розповів заступник голови облпрофради Василь Захарець.

СЕРГІЙ БАРАНЧИКОВ,
ЗАКАРПАТСЬКА ОБЛ.

ДОСВІД

12 РОКІВ ДОСВІДУ Й ЕНЕРГІЇ!

1 ЛИПНЯ 2011 РОКУ СТУДЕНТСЬКА ПРОФСПІЛКОВА АСОЦІАЦІЯ М. КИЄВА ВІДСВЯТКУВАЛА 12-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ!

Свій відлік часу асоціація розпочала 1999 року, коли за ініціативи Київської міської ради Профспілки працівників освіти і науки України відбулася установча конференція, на якій і було створено Студентську профспілкову асоціацію м. Києва.

Метою створення асоці-

ації була координація спільних дій профспілкових організацій студентів на захист прав та інтересів студентської молоді в органах державної влади, громадських, громадсько-політичних та інших структурах суспільства.

За час свого існування СПА м. Києва сформувалася як дієва організація, здатна вирішувати пробле-

ми молоді. Сьогодні вона є однією з наймасовіших студентських організацій у столиці України.

Основні напрями діяльності СПА м. Києва – соціальний захист, обстоювання прав та інтересів студентства; координація та методичне забезпечення діяльності студентських профорганізацій; сприяння розвитку студентського

гуртожитку; створення умов для реалізації студентських ініціатив; сприяння розвитку студентської наукової творчості; студентське оздоровлення та спорт.

У день свого народження ми поцікавилися у керівництві асоціації, чим сьогодні живе організація і якими здобутками може поділитися.

ВИКОНАВЧИЙ ДИРЕКТОР СПА М. КИЄВА ОЛЕКСАНДР ТРОФИМЕНКО:

«БУТИ КОМУНІКАТОРАМИ ІДЕЙ»

право на безкоштовний проїзд у міському та приміському громадському транспорті, а також дозволяє безкоштовно відвідувати

спортивні змагання, кінотеатри, музеї, виставки тощо. «Студентське здоров'я» – завдяки тісній співпраці з Головним управлінням у справах сім'ї, молоді та спорту виконавчого органу Київради (КМДА) студенти мають змогу відпочити на базах відпочинку Карпат і Чорноморського узбережжя. Традиційними вже стали змагання з баскетболу серед чоловічих студентських команд на Кубок СПА м. Києва – одного з динамічних та інтелектуальних видів спорту, присвячені Міжнародному дню студента. Багаторічна копітка робота з розвитку студентського баскетболу увінчалася заснуванням Всеукраїнської баскетбольної студентської асоціації. Разом із первинними профорганізаціями сту-

дентів сприяємо проведенню КВК, Днів першокласників, Днів факультетів, Дня молоді, Дня студента тощо. На засіданнях Ради ректорів Київського вузівського центру постійно обговорюються актуальні питання, зокрема щодо організації громадського харчування у ВНЗ, проблем і перспектив розвитку студентського гуртожитку, студентського самоуправління тощо.

– Хто вони, нинішні члени СПА м. Києва?

– Це, безумовно, студенти – ініціативні, динамічні, креативні, демократичні. Особистості, які не тільки володіють певними знаннями, уміннями і навичками, а й активні учасники суспільних процесів.

– Ваші побажання учасникам профспілкового молодіжного руху...

– Процеси, що стрімко відбуваються в сучасному суспільстві, потребують оперативного і змістовного реагування. Лідери сту-

дентських профспілок повинні стати комунікаторами ідей та провідниками намірів студентів. Потрібно знайти індивідуальний підхід до кожного. Необхідно донести до студента інформацію про практичний вплив профспілкової організації на питання організації навчально-виховного процесу, покращення умов побуту і відпочинку студентів, підвищення якості навчання, участі в створенні університетської автономії тощо.

Пояснити важливість отримання досвіду організаторської роботи, захисту власних прав і висловлювання власної думки. Необхідно, щоб студент бачив у ній позитив і перспективу, як школи лідера, майбутнього топ-менеджера на виробництві, компанії, політичного і громадського діяча – і взагалі, громадянина з активною життєвою позицією.

ПІДГОТУВАЛА
ІННА ЖУРАВЕЛЬ,
МЕДІА-ЦЕНТР ФПУ

Попри значні конкурентні переваги, які має Україна, вона не може або не хоче ними скористатися. І безнадійно втрачає гроші та імідж на міжнародній арені.

КОНКУРЕНТНІСТЬ БЕЗ СПРОМОЖНОСТІ

Основні експортні товари України – це залізна та марганцева руди, прокат чорних металів, чавун, кам'яне вугілля, кокс, кальцинована сода, азотні добрива, прокатне та ковальсько-пресове обладнання, устаткування для хімічної промисловості, тепловози, екскаватори, літаки, енергетичне обладнання, цемент, віконне скло. У групі харчових продуктів – цукор, м'ясо, соняшникова олія, борошно. Підприємства ВПК продають залишки зброї.

Значна частка українського експорту (близько 40%) представлена експортом металів, що робить українську економіку дуже вразливою щодо подій на світових ринках.

Водночас головним чинником, який визначає присутність українських компаній у тих чи інших сегментах світового ринку металів, є собівартість продукції. Національні виробники втрачають третину чистого прибутку, оскільки має місце висока матеріальна, енерго- і трудомісткість продукції через використання застарілих технологій, зношеність основних фондів і соціальне навантаження на підприємства. Українські металурги втрачають майже вдвічі більше енергії, ніж їх конкуренти. Продуктивність виплавки сталі на одного зайнятого працівника на українських підприємствах удвічі нижча, ніж у РФ, і вчетверо – порівняно з Японією.

Зовнішньоекономічна конкурентоспроможність України, хоча і має чималі резерви, проте бажає бути значно кращою та позиціонує Україну як державу, яка не належить до кола високорозвинених і перебуває, на жаль, на периферії світового економічного розвитку. Обсяги експорту в розрахунку на душу населення в Україні удвічі нижчі, ніж у Болгарії та Росії, втричі – ніж у Польщі, вчетверо – ніж у Хорватії,

У СВІТОВОМУ РЕЙТИНГУ УКРАЇНА ПАСЕ ЗАДНІХ

вдесятеро – ніж в Угорщині та у дванадцятьоро – ніж у Чехії. З іншого боку, показники експорту сировини та продукції з низькою питомою вагою доданої вартості в 4–10 разів перевищують аналогічні характеристики Чехії, Угорщини та Польщі.

Упродовж останніх років лише 4,5% загальної кількості вітчизняних підприємств випускали високотехнологічну продукцію. В обсязі українського експорту до країн ЄС понад 70% становить продукція з невисоким рівнем доданої вартості та незначним рівнем технологічності, водночас частка машин, приладів, устаткування в експорті України до країн ЄС становить лише 10%. Це свідчить про не дуже привабливі якісні показники вітчизняних товарів та достатню високу їх собівартість, а звідси – хиткість позицій українських експортерів на міжнародних ринках. І прагнення України стати повноцінним учасником світових еконо-

57-е місце
посіла Україна в світовому рейтингу конкурентоспроможності World Competitiveness Yearbook 2011, обігнавши лише Хорватію та Венесуелу.

СВІТ ВІДХОДИТЬ ВІД КРИЗИ – УКРАЇНА НЕ ЗАЛИШАЄТЬСЯ ОСТОРОНЬ

За даними Всесвітнього банку, після фінансово-економічної кризи 2008 року в світі спостерігаються певні економічні тенденції, якими Україна цілком може скористатися для підвищення обсягів експорту та зростання економіки. Зокрема, наприкінці 2010 року зросли ціни на сировинні товари, а вартість сільгосппродукції порівняно з 2009 роком збільшилася на 70%. Пожвавлення спостерігається і на ринку зерна. Хоча ціни на зернові культури такі і не повернулися на «пиковий» рівень 2008 року, передумови для їх зростання є. Щоправда, Україна ледь не втратила шанс скористатися своєю конкурентною перевагою: до червня цього року діяли квоти на експорт зерна, які більшість учасників ринку й економічних експертів вважали недоціль-

німи. Але кілька тижнів тому Кабмін вирішив зняти квоти, і тепер Україні, експортний потенціал зерна якої в 2011 році становить майже 22 млн т, ніщо не заважає повернути світове лідерство на зерновому ринку.

Крім того, за даними Всесвітнього банку, в світі спостерігається зростання цін на основні метали, що теж надає певні переваги Україні. За даними Держкомстату, протягом 2010 року українські метали та вироби з них становили 34% загального обсягу експорту.

НАГОДУВАТИ ЄВРОПУ

На думку старшого економіста Всесвітнього банку в Україні Бало Сааведри, останні світові економічні тенденції є сприятливими для експорту українських товарів. Питання в тому, чи зможе Україна повною мірою скористатися своїми перевагами?

має статус сировинної? Експерти розводять руками: нині не зовсім слушний час для підвищення конкурентоспроможності, та й криза недоречно всі карти сплутала.

Про кризу говорили вже багато. Треба подумати про інше. Якщо ми декларуємо значний експортний потенціал агропромислового сектору, чому завозимо єгипетську цибулю і китайську гречку? Чому ігноруємо ситуацію на світовому продовольчому ринку? Європейські експерти закликають нас зосередитись саме на цьому сегменті економіки. Ситуація на продовольчому світовому ринку – карт-бланш для України. Якщо ним скорис-

татись, з'явиться шанс у недалекому майбутньому вийти на якісно новий рівень соціально-економічного розвитку. І собі на користь, і світу на підмогу. Світ наразі вицикує: чи хоче Україна наперстї зайняти відведене їй природою та економікою місце на глобальному ринку? Чи не змарнує в черговий раз мегапотенціал світової житниці? Якщо втратить цей шанс, що нішу займуть спритніші й розумніші. Міжнародній спільноті байдуже, хто її нагодує, а фантастичний потенціал України, як сказав директор департаменту агробізнесу СБРР Жиль Меттєталь, на хліб не намастять.

Та й не тільки машинобудування. Адже сьогодні, за словами директора Інституту економіки і прогнозування НАНУ Валерія Гейця, конкурентоспроможність національної економіки практично нульова. Більше того, якщо інфляція за підсумками поточного року перевищить 10%, цей показник може бути і нижчим, себто від'ємним. Якщо не запрацюють обіцяні владою реформи, всі сподівання на рівне партнерство чи то з Європою, чи країнами СНД знову будуть марними. А в світових рейтингах, які ми, до слова, всі програли, поступимося місцем Венесуелі і Гондурасу.

“

Якщо Україна буде використовувати свої конкурентні переваги і створить потужну промисловість, то роки через 20 вона наблизиться до того, щоб потрапити до G20.

Віктор Лисицький,
член ради підприємців при Кабінеті Міністрів України

РАІСА ЧИРВА, «ПВ»

ПРИВАТНА ВЛАСНІСТЬ

ЖИТЛО В СПАДОК

Перебуваючи в зареєстрованому шлюбі, я отримала в спадок від матері квартиру. Чи може мій чоловік претендувати на неї у випадку розірвання шлюбу?

Світлана ЧОРНА,
м. Дніпропетровськ

Відповідно до ч. 1 ст. 60 Сімейного кодексу України (далі – СК), майно, набуте подружжям за час шлюбу, належить дружині та чоловікові на праві спільної сумісної власності, незалежно від того, що один із них не мав з поважної причини (навчання, ведення домашнього господарства, догляд за дітьми, хвороба тощо) самостійного заробітку (доходу). У ч. 2 цієї статті йдеться про те, що кожна річ, набута за час шлюбу, крім речей індивідуального користування, є об'єктом права спільної сумісної власності под-

ружжя. Але в ст. 57 СК наведено перелік майна, яке є особистою приватною власністю одного з подружжя. Зокрема, п. 2 ч. 1 цієї статті передбачає, що особистою приватною власністю дружини або чоловіка є майно, набуте нею або ним за час шлюбу на підставі договору дарування або в порядку спадкування. Тому будь-яке майно, яке Ви отримали в спадщину, вважається Вашою особистою приватною власністю, тож чоловік у випадку розірвання шлюбу не має права претендувати на нього.

СІМЕЙНИЙ СОЮЗ

ПО ЧЕРЗІ

Чи може особа, яка перебувала у фактичних шлюбних відносинах, за законом успадкувати майно, набуте під час спільного проживання, в першу чергу?

Оксана ВАКУЛЕНКО,
м. Біла Церква

Відповідно до ст. 21 Сімейного кодексу України (далі – СК), шлюбом є сімейний союз жінки та чоловіка, зареєстрований у державному органі реєстрації актів цивільного стану. Проживання однією сім'єю жінки та чоловіка без шлюбу не є підставою для виникнення у них прав та обов'язків подружжя. Таким чином, статус подружжя мають чоловік та жінка, які перебувають у шлюбі. Відповідно до ст. 74 СК, якщо жінка та чоловік проживають однією сім'єю, але не перебувають у шлюбі між собою або в будь-якому іншому шлюбі, майно, набуте ними за час спільного проживання, належить їм на праві спільної сумісної власності, якщо інше не передбачене письмовою угодою між ними. На майно, що є об'єктом права спільної сумісної власності жінки та чоловіка, які не перебувають у шлюбі

між собою або в будь-якому іншому шлюбі, поширюються положення гл. 8 цього Кодексу. Відповідно до ст. 1261 Цивільного кодексу України (далі – ЦК), у першу чергу право на спадкування за законом мають діти спадкодавця, у тому числі зачаті за життя спадкодавця та народжені після його смерті, а також той з подружжя, хто його пережив, та батьки. Відповідно до ст. 1264 ЦК, у четверту чергу право на спадкування за законом мають особи, які проживали зі спадкодавцем однією сім'єю не менше 5 років до часу відкриття спадщини. Таким чином, спадкування особи, що перебувала у фактичних шлюбних відносинах, можливе лише в четверту чергу і лише у випадку, якщо ця особа проживала зі спадкодавцем однією сім'єю не менше 5 років до часу відкриття спадщини.

ДОДАТКОВИЙ СТРОК

ПРАВА СПАДКОЄМЦЯ

Мій батько помер, а я, перебуваючи за кордоном, не зміг вчасно прийняти спадщину. Я так розумію, що зараз мені необхідно звернутися до суду для встановлення додаткового строку для отримання спадщини. Яким чином відбувається розгляд таких справ?

Вадим ТЯГНИБОК,
м. Черкаси

Особа, яка не прийняла спадщину в установленні законним строком, може звернутися до суду з позовною заявою про визначення додаткового строку для її прийняття відповідно до ч. 3 ст. 1272 Цивільного кодексу України (далі – ЦК). Суди відкривають провадження в такій справі у разі відсутності письмової згоди спадкоємців, які прийняли спадщину (ст. 1272 ЦК), а також за відсутності інших спадкоємців, які могли б дати письмову згоду на подання заяви до нотаріальної контори про прийняття спадщини. Відповідачами у такій справі є спадкоємці, які прийняли спадщину. У разі відсутності інших спадкоємців за заповітом і за законом,

усунення їх від права на спадкування, неприйняття ними спадщини, а також відмови від її прийняття відповідачами є територіальні громади в особі відповідних органів місцевого самоврядування за місцем відкриття спадщини. При розгляді такої справи суд має перевірити наявність або відсутності спадкової справи стосовно спадкодавця в державній нотаріальній конторі за місцем відкриття спадщини, наявності у матеріалах справи обгрунтованої постанови про відмову нотаріуса у вчиненні нотаріальної дії, зокрема у видачі свідоцтва про право на спадщину. За наявності в спадковій справі заяви спадкоємця про відмову від права на спадщину його вимоги про визначення додаткового строку

для прийняття спадщини задоволенню не підлягають. Визначаючи спадкоємцеві додатковий строком для подання заяви про прийняття спадщини, суд не має права вирішувати питання про визнання за ним права на спадщину. Спадкоємець після визначення йому додаткового строку має право прийняти спадщину в порядку, встановленому ст. 1269 ЦК, звернувшись в нотаріальну контору, після чого вважається таким, що прийняв спадщину. У резолютивній частині рішення суд повинен вказати, відповідно, певний період часу з моменту набрання судовим рішенням законної сили, протягом якого спадкоємець може подати заяву про прийняття спадщини, а не конкретну календарну дату, до якої спадкоємець може подати таку заяву. Додатковий строком, достатній для подання заяви, не може перевищувати шестимісячного терміну, встановленого ст. 1270 ЦК для прийняття спадщини.

Спадкоємець, який прийняв спадщину в наданий судом додатковий строком, має право звернутися до суду з вимогами про внесення змін до свідоцтва про право на спадщину, якщо спадкоємці, які прийняли спадщину, не дають згоду на внесення нотаріусом за місцем відкриття спадщини цих змін. На підставі рішення суду нотаріус видає спадкоємцям нові свідоцтва про право на спадщину. У разі якщо після спливу строку для прийняття спадщини та розподілу між спадкоємцями її прийняли інші спадкоємці, вони мають право вимагати передання їм частки в натурі шляхом перерозподілу майна, яке зберіглося, або сплати грошової компенсації. При переході за цих обставин спадкового майна як умерлої спадщини до територіальної громади такий спадкоємець має право вимагати його передання в натурі, а в разі його продажу має право на грошову компенсацію на підставі ст. 1280 ЦК.

ЗА ФОРС-МАЖОРНИХ ОБСТАВИН

Вирішуючи питання про визначення додаткового строку, суд має дослідити поважність причини, з якої строком для прийняття спадщини було пропущено. При цьому необхідно виходити з того, що поважними є причини, пов'язані з об'єктивними, непереборними, істотними труднощами для спадкоємця на вчинення цих дій.

«СНІГОВА ГОРА» ПОЛОНИТЬ КРАСОЮ

Що більшість українців знають про Говерлу? Зі шкільної програми відомо, що це найвища гора України. І це справді так. Що ця вершина знаходиться в Карпатах. Теж вірно. А ще ми знаємо, що на Говерлу часто сходять один із колишніх президентів. Ось, начебто, і ве. Ну, принаймні, що мені було відомо. Доки не побачив її на власні очі...

Спочатку ми з друзями дісталися Івано-Франківська, звідки на автобусі доїхали до Ворохти. Далі на тому ж маршруті попрямували до селища Заросляк (за назвою спортивної бази, розташованої поряд). Місце тихе, дуже мальовниче, а головне – як для мешканця мегаполіса – з неймовірно чистим повітрям. Легені радіють, коли робиш повний вдих! Якщо ви забули купити воду і продукти, не засмувайтесь. Тут є сувенірний ринок, де можна придбати все необхідне. І саме звідси почалося наше перше випробування – дістатися до метеорологічної станції для ночівлі.

Неподалік Заросляка знаходиться КПП Карпатського національного заповідника, де перепуска для туристів на Говерлу (видається на КПП) коштує 15 грн, для дітей – 5 грн. Видаючи перепустку, вас записують у книгу! Особисто для мене це незрозуміло, адже коли людина повертається, відмічатися їй не потрібно. Як в анекдоті: «Кулі пішли...», а чи дісталися вони цілі – байдуже.

Неперевершена краса! Тут небо сходиться з землею...

Підіймаючись на метеостанцію, ми зрозуміли, що шлях попереду зовсім не легкий! Важкі рюкзаки, дощ, мряка, мокрі зарості значно ускладнювали підйом. Діставшись метео-

станції, ввечері влаштували собі невеликий пікнік із сосисками.

Уранці наші очікування важкого підйому справдилися. Густих туман і дощ промочили одяг за кілька хвилин.

Ми з друзями домовилися, що спочатку підемо на озеро Несамовите. До нього дійшли без пригод. Час від часу дорогою траплялися інші туристи: хто йшов вниз, хто, навпаки, підіймався на гору. Інколи туман відступав і нашим очам відкривалися чудові гірські пейзажі на тлі безмежної сині неба.

Стежки маршрутів досить уторовані, тож народу тут буває чимало. Прохання і постійні заклики «Не смітити!», на жаль, сприймають не всі. Тому розкидане обабіч стежки сміття

дещо псує враження від доволішньої неймовірної краси.

Переночувавши біля озера Несамовите, вранці ми зібрали свої пожитки й рушили в бік Говерли.

Шлях від озера виявився довгим і пролягав крізь три «горбочки» (за словами місцевого лісника), тобто гори Данціж, Пожижевську і Брескул. А ще я дізнався про цікавий факт:

саме на вершині Говерли пролягає кордон Івано-Франківської і Закарпатської областей.

Діставшись до підніжжя гори, ми почали підійматися, і з кожним кроком роботи це було все важче. Піднявшись на малу вершину Говерли, можна перепочити перед підйомом на головну вершину України, роздивитися. Ще раз перекоуєшся в мудрості тих, хто ходить у гори не вперше й обирає для цього певний сезон, час доби та інші важливі умови для сходження.

І ось ми вже на вершині! Навіть щільний туман і сильний вітер не здатні зіпсувати відчуття, яке охоплює тебе, коли ти розумієш, що підкорив висоту в 2061 метр!

Удосталь пофотографувались на тлі українського тризуба і прапора України, ми почали спускатися, вибравши «синій» маршрут. Здається, найважче вже позаду, та кажуть, що спускатися складніше, ніж підійматися. І це справді так! Маршрут виявився дуже складним і небезпечним. Уся стежка була вкрита хистким камінням, що будь-якої миті могло зірватися вниз. Схил Говерли в цьому місці доволі крутий і швидко спускається взагалі не рекомендується. Але ми успішно здолали складну ділянку, милуючись гірською річкою з численними містками.

Спустилися вниз до початку маршруту в чудовому настрої. Начебто звичайна прогулянка, проте відчуття піднесення довго не полишало нас, незважаючи на втому. Уже тут ми дізналися, що в перекладі з угорської Говерла означає «Снігова гора» (Hovar). Її вершина і насправді вкрита снігом, часто навіть посеред літа. І ще ми зрозуміли, що в Україні є справді дивовижні місця, красу яких важко передати у фотознімках. Краще побачити на власні очі.

Струмок – один з багатьох, що біжать з Карпатських гір

На вершині Говерли

КИРИЛО ЛАТИШЕВ, «ПВ»
ФОТО АВТОРА

КЛАСИКА «КЛАСИКІВ»

**ЧОГО Б НА ЛЮСТРО
ОБРАЖАТИСЬ?**

Як повідомила gazeta.ua, в рамках фестивалю «Книжковий Арсенал» Сергій Руденко презентував свою збірку «Пантеон класиків» із пародіями та епіграмами на сучасних письменників – С. Жадана, А. Кокотюху, О. Забужко, Ю. Позаяка та ін. А крім пародій, у збірці є шаржі художника Володимира Гарбуза.

«поезій» учителя. Узагалі, як зауважує Сергій, «усі, про кого я писав епіграми чи пародії, ображаються. Бити не б'ють, але всяке було. Не розумію чому, бо вони ще мені пляшку за це мають ставити. Якщо про них пишуть, – отже, вони популярні».

Приміром, С. Руденко взяв такі рядки Позаяка, котрий був його викладачем із стилістики в університеті: «Якщо тебе ненароком Гепнуло шлакоблоком, Вважай тобі поведено: Останнє в житті запаadlo» і написав пародію: «Ду з стилістики в кіно, Назустріч Позаяк чвалає. Ну, ось – останнє запаadlo, Найбільшого в житті немає!». Позаяк образився, хоча Руденко взяв до роботи далеко не найбільш лайливі та паскудні рядки з

Здається, зовсім небагато людей, зокрема, скажімо, Роман Кухарук, ставляться до жанру пародії з розумінням та гумором. Решті не завадило б «не плювати» в дзеркало, до того ж вельми компліментарне. На згаданий презентації побувала й співачка Анжеліка Рудницька, котра запитала: «А коли будуть епіграми на український шоу-бізнес, на політиків?». До речі, епіграми на останніх є: книжка Тараса Головаценка.

«У КОЖЕН ДІМ – ПО ТАНУ»

**ГАРНО ВДЯГТИСЯ?
ЛЕГКО!**

Тепер українські дизайнери працюють під гаслом «мода – для народу». Інакше кажучи, багато з них дедалі частіше засновують виробництва одягу для масового споживача. Це називається мас-маркет, або друга лінія.

Як правило, речі з «другої лінії» набагато дешевші, а відрізняє їх від колекційних, дизайнерських, хіба якась, не кожному помітна, деталь. Приміром, відсутність «фірмової» окантовки. Таким виробництвом для народу з минулого року захопився широковідомий український дизайнер Андре Тан. Саме йому належить наведений у рубриці девіз.

До речі, А.Тан зауважив, що одяг чорного кольору в другій лінії взагалі «не пішов»: люди шукають «родзинку», цікаву ідею, а чорне надто консервативне та поширене. У дизайнера відбуваються цікаві діалоги з його директором із продавців. «Коли я захоплено кажу: «Яка прекрасна річ!» – мій директор зазвичай відповідає: «Це продається лише через три роки». А якщо я кажу: «Нічого особливого, річ як річ», – тоді директор стверджує: «Отже – шиемо!». І ця модель справді добре продається!».

ПАМ'ЯТЬ І БЕЗПАМ'ЯТТЯ

Є така чудова пісня на вірші Ю. Рибчинського (музика І. Шамо) – «Три поради». Поет самостійно, не розраховуючи на проникливість читача (слухача), розкриває глибинний філософський сенс метафор, виводячи наше сприйняття та розуміння за їхні межі прямими поясненнями: «Край дороги не рубай тополю» («Можє, та тополя – твоя доля»); «Не ламай калину біля хати» («Бо вона заплаче, наче мати»); «Не стріляй у птаха на світанні» («Можє, то любов твоя остання»). Дуже хочеться приєднатися до цих закликів зі своєю пародією. Щоправда, вона встигла втратити в нас і крила, й коріння, і цвіт: не знищуйте пам'ятки історії! Бо почнеться зворотний відлік еволюції.

ЧЕТВЕРТА ПОРАДА

Ще 1966 року в нас було засновано Українське товариство охорони пам'яток історії та культури. Сьогодні заступник його голови, Микола Пархоменко, зазначає, що в історичному центрі Києва не лишилися жодної земельної ділянки, котра не стала б приватною власністю. Тож нові власники будь-якої миті можуть розпочати їхнє освоєння, аби одержувати прибутки. Цинізм ситуації в тому, що до приватних рук потрапляють не лише землі, а й пам'ятники, які згідно з чинним законодавством не підлягають приватизації.

Майже чотири десятиліття наше Товариство було високоавторитетним і найкраще структурованим серед інших громадських організацій. Структура, правда, лишилася, але втрачено належне фінансування (а що в нас належно фінансується?), а головне – впливовість. Більше того, саме історичний центр столиці, який за цивілізованою ідеєю належить охороняти й беречь мов зніздо ока, якнайактивніше забувдується. І це промовисто ілюструє комерційний інтерес інвесторів, їхню жадобу до великих грошей.

Зовсім поряд – глибоко нещасні рештки Десятинної церкви. На сьогодні фундамент обнесено парканом, через який кидують сміття. Тож нині руїни Десятинки перетворено на сміттєзвалище, і щоб усе прибрати, необхідна техніка. Зруйновано споруди, які захищали фундамент, він відкритий сонцю, вітру та дощу.

Активіст руху «Збережи Старий Київ» Ігор Луценко виступив у lb.ua зі статтею, в якій прояснив чимало питань щодо законності будівництва тимчасового храму біля історичного фундаменту і, власне, самої запланованої реставрації. Виявляється, так зване «відновлення» є профанацією, бо неможливо відтворити первісний вигляд Десятинної церкви, збудованої князем Володимиром Великим наприкінці Х ст.: сьогодні достеменно невідомо, який вигляд вона мала. Тому новий храм не вважатиметься пам'яткою історії та архітектури, а буде нічим іншим, як новобудовою. Зведення ж новобудов на пам'ятках світового значення є злочином. Відтак, «відновлення» Десятинної є прямим порушенням низки українських законів, а також міжнародних зобов'язань, підписаних та ратифікованих Україною. До того ж будівництво нового храму на фундаменті Десятинки за-

грожувало б остаточною руйнацією Андріївської церкви, котра нині в аварійному стані через складну геологію схилу та підземні води. «Сповзти на Поділ може й Історичний музей. Загинути – славетна чотириохсотлітня липа, унікальна природна пам'ятка, посаджена ще Петром Могилою: її коріння сягає глибини фундаменту.

Такої кількості втрат, як зараз, не було навіть у 30-ті роки, хоча тоді для знищення церкви достатньо було розпорядження райкому.

Микола Пархоменко

НА УЛАМКАХ ЦИВІЛІЗАЦІЇ

В Європі з історією поведуться надзвичайно дбайливо: зберігають не лише рукотворні пам'ятки, а й історичні пейзажі, ландшафти. Україна, яка підтримала ініціативу Асамблеї Міжнародної ради з питань охорони пам'яток щодо встановлення Міжнародного дня пам'ятоків та історичних місць, у цьому питанні має фактично такі самі умови, що й європейській державі. Ще 1999 року в нас теж було встановлено «своє свято», аби підтримати органи й інституції, які намагаються зберегти історичне обличчя своїх міст, містечок, селищ. Та насправді між нами й цивілізованою Європою – прірва. У нас є Міністерство культури, яке культурою не опікується; є законодавчі й виконавчі органи, які припинили фінансування й практично знищують створюваний роками інститут реставрації, які працюють для себе і під себе. Через їхні байдужість, нехлйство, жадібність Україна поступово втрачає своє неповторне обличчя і стає «чистим аркушем паперу», на якому можна «малювати» доскоchu типових проектів доти, доки ця земля остаточно припинить цікавити як своїх, так і чужих.

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАЛА
ТЕТЯНА МОРГУН, «ПВ»

СПАРТАКІАДА

ПЕРЕМОГЛА ДРУЖБА

VII традиційна спартакіада кооператорів Рівненщини відбулася з ініціативи правління Рівненської облспоживспілки, обкому галузевої профспілки й обласної організації добровільного спортивного товариства «Колос». На спортивних аренах Березного помірялися силою, вправністю і спритністю понад 200 посланців колективів апарату, підприємств облспоживспілки та районних спілчанських організацій.

Переможці змагання з перетягування лави – команда апарату облспоживспілки

За сигналом головного судді спартакіади, судді всеукраїнської категорії Олександра Гомона стартували спортивні змагання. В актовій залі Березнівського коледжу лісового господарства помірялися кооператори вправністю у поєдинках із настільного тенісу, а на сцені продемонстрували свою силу і волю до перемоги учасники змагань з армреслінгу.

– Із сином Миколою, водієм нашого райспоживтовариства, не вперше беремо участь у змаганнях з армреслінгу, – зауважив керівник гоцанських кооператорів Ігор Смикало, – а на минулорічній спартакіаді вибороли перші місця в своїх вагових категоріях. Цього разу також налаштовані на перемогу. Утім, боротьба є боротьба, і не судилося волею жереба батькові із сином зійти на найвищу сходинку п'єдесталу спартакіади. Зокрема, Ігор Миколайович поступився інженеру з охо-

рони праці Дубенського райспоживтовариства Степану Воловчуку, а також переможцеві змагань, майстру спорту України Миколі Трофимчуку. А тим часом досягли свого апогею поєдинки з настільного тенісу. У цьому виді змагань перемогу святкували тенісисти з Дубровиці, друге місце дісталось дуету з Березного, третє – кооперативного коледжу. Серед шашкістів кращим був наставник юних спортсменів коледжу Микола Трофимчук, другими – посланці гоцанських спілчан, третіми – дубровицьких. Справжні пристрасті вивували на волейбольному майданчику – змагання проходили в спорткомплексі районної організації ДСТ «Колос», який без перебільшення відповідає стандартам європейського рівня. На бігових доріжках чудового райцентрівського стадіону «Слuch» змагалися спринтери. Треба було бачити щасливі обличчя інструктора відділу кадрів Сарненської райспоживспілки Вікторії Клевець та завідувачки степаньського кафе «Молодіжне» тієї ж райспоживспілки Ірини Белої, котрі дружно перетнули фінішну лінію. А в перетягуванні лави святкувала перемогу команда апарату облспоживспілки. У підсумку перше загальнокомандне місце вибороли березнівці, друге – наставники майбутніх кооператорів, третє – спортсмени Дубровицької райспоживспілки.

ВАЛЕРІЙ МАРЦЕНЮК,
РІВНЕНСЬКА ОБЛ.

“

Учасність у спартакіадах зуртовує колективів, додає бадьорості та наснаги в роботі. Відтак переможених тут не буває – завжди перемагає дружба.

Микола Вознюк,
голова Рівненської обласної профорганізації працівників споживчої кооперації

БОКС

Боксерський двобій Кличко – Хей відбувся в ніч із суботи на неділю у німецькому Гамбургу. Одноставним рішенням суддів переможцем бою було оголошено українця. Відтак збулася давня мрія братів Кличків – зібрати в родинній колекції чемпіонські пояси найпрестижніших професійних боксерських організацій.

МРІЇ ЗДІЙСНЮЮТЬСЯ!

Володимир, нагадаю, був володарем титулів WBO, IBF та менш престижної IBO, Віталій – чемпіон за версією WBC. Тож для «повноти щастя» киянам не вистачало пояса WBA, яким володів британець Девід Хей. Утім, обидва брати прагнули «зняти скальп» із британця не лише через бажання остаточно продемонструвати свою гегемонію в надважкій категорії профі-боксу – надто балакучий підданий Ї Величності Слизавети II добряче допік не лише українцям, а й «завів» увесь боксерський світ. Що «намолово» говірки Хей, який, схоже, не тільки за словом у кишеню не лізе, а й часом з розумом не товаришує, загалом і переказувати не варто. Найтолерантніші слова Девіда: «Я покликаний врятувати суперважкий дивізіон від

братів Кличків». Майже все решта – за межами як пристойності, так і здоров'я. З іншого боку, така зухвала поведінка Девіда й забезпечила увагу до поєдинку навіть у традиційно байдужих до європейських боксерських «розбірок» Сполучених Штатах. Що вже говорити про Німеччину й Україну, де трансляція поєдинку побилла всі рекорди. Та й британське ТБ забезпечило непогані показники. Продаж прав на трансляцію провідним телекомпаніям, квитків на гамбурзький 57-тисячний футбольний стадіон Imtex Arena та інші супутні надходження гарантували поєдинку Кличко – Хей найбільший призовий фонд. За попередніми підрахунками спеціалістів, ішлося загалом про близько 80 млн доларів доходу, з яких бійцям мало б перепасти по 20

млн. А 2002 року на кону поєдинку двох легенд світового боксу – Майка Тайсона та Леннокса Льюїса, було лише 35... Утім, власне бій Кличко – Хей навряд чи ввійде в історію цього виду спорту. Боксери продемонстрували саме те, чого від них очікували – Володимир працював на дистанції, атакуючи суперника переважно джебом, Девід натомість зосередився на тому, як би ухилитися від атак суперника, вряда-годи зближуючись для атак правим кроком. Обидва бійці досконало вивчили манеру бою один одного, кожен намагався використати свої сильні сторони. У такому ключі події розвивалися впродовж усіх 12 раундів. За цих обставин шансів у Хей відверто не було, про що його перед поєдинком попереджав і легендарний співвітчизник Леннокс Льюїс, який гарантував Девідові перемогу лише у випадку нокауту Володимира. 118-108, 117-109 і 116-110 – усі три рефери віддали перемогу українцю. Як на мене, перевага нашого співвітчизника була не настільки вже й переконаливою, як у перших двох оцін-

ках, а от із третього можна сміливо погодитись. Після закінчення поєдинку Девід Хей нарешті зробив те, що личить справжньому англійському джентльменові: визнав таланти суперника і потис йому руку. Хоча й тут не обійшлося без ложки дьогтю – британець таки намагався списати свою поразку на травму пальця ноги. На що у Володимира знайшлася відповідь: «Ти просто не вмів програвати...»

Що далі? Менеджер Кличків Бернд Бенге вже повідомив, що Володимир не надасть реваншу Хеві, як того вимагав Девід. Натомість, як він зазначив, у поєдинку з Хем зацікавлений Кличко-старший, який міг би вийти з ним у ринг наприкінці 2011-го або на початку 2012 року (10 вересня Віталій битиметься з поляком Томашем Адамом). А Володимир тим часом розглядає можливість зустрісті з переможцем бою між британцями Тайсоном Ф'юрі та Дерекком Чісором, який відбудеться 23 липня.

СТОРИНКУ ПІДГОТУВАВ ВОЛОДИМИР ПОЛЕТАЄВ, СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ «ПВ»

СТАТИСТИКА УДАРІВ БОЮ КЛИЧКО – ХЕЙ
(за оцінкою BoxingScene.com)

(спроб/в ціль/відсоток):	Кличко	Хей
Джеб	376/105/28	171/36/21
Сильні удари	133/29/22	119/36/30
Разом	509/134/26	290/72/25

ТЕНІС

НОВІ ГЕРОЇ ВІМБЛДОНУ

У неділю фінішував один із чотирьох найпрестижніших тенісних турнірів світу – англійський Вімблдон. У чоловічому і жіночому одиночних розрядах британський Grand Slam отримав нових переможців: серед жінок доволі несподівано тріумфувала Петра Квітова, в чоловіків уперше здійняв над головою заповітний трофей Новак Джокович.

У фіналі жіночої «одиночки» 21-річній чешці протистояла тріумфаторка Вімблдону-2004 Марія Шарапова. Однак у фіналі Петра свої іменитий суперниці не залишила жодного шансу (6:3, 6:4) і стала наймолодшою переможницею турніру «великого шолома» з 2008 року, коли 20-річна сербка Ана Іванович

виграла «Ролан Гаррос». Натомість у чоловічій сітці турніру фіналу дісталися головні суперники сезону – Рафаель Надаль і Новак Джокович. Цьогоріч вони вже чотири рази грали у фіналах турнірів серії Мастерс, і в усіх без винятку перемогли святкував Новак! При тому, що в попередні роки йому жодного

разу не вдалося обіграти Рафу у вирішальній сітці двобою... Додаткового підтексту протистоянню Надала і Джоковича додавало те, що перемогу у півфіналі Новак гарантував собі № 1 у рейтингу, а посунути з верховки тенісної таблиці про ранги він мав якраз Рафаеля. Вирішальний матч Вімбл-

дону довів правоту рокировки на верхівці рейтингу – Надаль уперше програв фінал турніру серії «Великого шолома» не Роджеру Федереру, Джокович переміг із рахунком 6:4, 6:1, 1:6, 6:3, здобув свій третій титул на Grand Slam (двічі перемігав в Австралії – в 2008 і 2011 роках) і пообіцяв на цьому не зупинятися.

Фото Павла Макаренка, м. Київ

У вас є ком'юні фотографії? Вигадайте до них цікаві коментарі та надішіть на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Ш. Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033 або profvisti@ukr.net. Найкраще фото буде розміщене у газеті.

ГОРОСКОП

11-17 ЛИПНЯ

ОВЕН (21.03-20.04)
Помітно зростуть потреби в отриманні нових вражень, виникне бажання кудись поїхати, поспілкуватися з друзями.

ТЕРЕЗИ (24.09-23.10)
Варто підтримувати зв'язок із людьми, які від вас далеко, отримуючи від них новини, надсилаючи листи.

ТЕЛЕЦЬ (21.04-21.05)
Варто оцінити свої фінансові можливості, визначити шляхи поповнення бюджету. Корисними будуть прогулянки на свіжому повітрі, вживання легкої їжі, заняття фізкультурою.

СКОРПІОН (24.10-22.11)
Ваше особисте життя потребує більшої відвертості. Уникайте буденності в стосунках, перетворіть ваше інтимне спілкування на гру.

БЛИЗНЮКИ (22.05-21.06)
Відкрийте для себе щось нове, більше спілкуйтеся з людьми, що близькі вам за духом.

СТРИЛЕЦЬ (23.11-21.12)
Цей тиждень присвятіть коханій людині. Виконайте на-решті свої обіцянки і її прохання. Якщо виникнуть термінові справи, вирішуйте їх дистанційно, не змінюючи особисті плани.

РАК (22.06-23.07)
Напруження дещо спадає, хоча наслідки емоційного стресу можуть позначитися на самопочутті. Краще взяти вихідні, присвятити цей день відпочинку.

КОЗЕРІГ (22.12-20.01)
Уникайте надто відповідальних рішень, бо вам не вистачить терпіння, щоб довести розпочате до кінця. Подбайте про здоров'я, частіше провітрюйте приміщення і більше бувайте на свіжому повітрі.

ЛЕВ (24.07-23.08)
Цікаві розмови, обмін досвідом та думками принесуть велику користь і подарують безліч нових ідей.

ВОДОЛІЙ (21.01-19.02)
Присвятіть більше часу коханим і друзям, а також дітям. Оберіть розваги, які будуть цікаві всім.

ДІВА (24.08-23.09)
Розробляйте власні проекти до дрібниць і сміливо вносьте необхідні корективи. Добре було б звернутися за допомогою до професійних джерел.

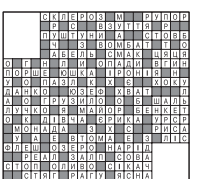
РИБИ (20.02-20.03)
Цього тижня пріоритет залишатиметься за родинною та справами, що здатні викликати емоції і дарувати нові враження.

СКАНВОРД

ВПИШІТЬ СЛОВО

Відповіді на сканворд, надруковані у № 26

Правильна відповідь «забрда».

Розгадавши сканворд і вписавши букви в клітинки, виріжте сканворд по червоній рамці і надішіть нам на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Ш. Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033 або надішіть відповідь електронною поштою: profvisti@ukr.net. Усіх, хто правильно розгадав сканворд і першим надіслав відповідь, чекає винагорода – піврічна безкоштовна передплата на газету «Профспілкові вісті».

Видаємо Марину Гладченко з м. Нова Каховка Херсонської обл., яка правильно розгадала сканворд у № 26.

Word search grid with clues and a picture of a mask. Clues include: 1. Місто в центрі Києва, 2. Крий одягу, 3. Лодка-прива, 4. М'ясо в центрі шмочка, 5. Падений серт еблук, 6. Тисячова, 7. Битва зброї-дівчат, 8. Скірта, 9. Український парла-мент, 10. Тей Ігнесас, та не Хіліо, 11. Сорб'яний родич короля, 12. Актор і про-сер Міка-та, 13. Невлек-тримай, 14. Залуск в екситу-аціо, 15. Спід-ниці шот-ландія, 16. Група підпана в Аф-риці, 17. М'яса 2,54 см, 18. Буди-ночок, 19. Еквівал-ент грошеві на Русі, 20. Викто-рія - для своїх, 21. Автор дитячої пові-сти Семінов, 22. Портве місто в Бразилі, 23. Тосий го-рої кількість ожогого, 24. Діва, 25. Чоти-рику-рний гітарист, 26. Плен-дування, 27. Тонка лозва, 28. Польми-я на садові капка, 29. Головний вчуче-ний банк, 30. Новин-ність, 31. Замис-лює в тересі у Раді, 32. Дерев-я на ос-нова сідо, 33. Смайгад як ме-нерал, 34. Альпий-ський жу-к, 35. Хандря, 36. Шлоб-ні пута, 37. Чак-лін-ство, 38. Лейтот-цикл, 39. Собча мова, 40. Бюро, 41. Анти-под бірва, 42. Собча мова, 43. Блю-рник (рослина), 44. Озана на ер-шеб'я-ті, 45. Іспан-ський зо-лотий, 46. Шлоб-ні пута, 47. Чак-лін-ство, 48. Собча мова, 49. Блю-рник (рослина), 50. Анти-под бірва, 51. Собча мова, 52. Блю-рник (рослина).

ПЕРЕДПЛАТА

УВАГА! ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА НА 2011 РІК
ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ ТА ВАРТІСТЬ ВИДАНЬ ПІДПРИЄМСТВА «ПРОФІНООРМ» ФПУ НА РІК:
22152 ГАЗЕТА «ПРОФСПІЛКОВІ ВІСТІ» - 148,44 грн.
22909 ЖУРНАЛ «БІБЛІОТЕЧКА ГОЛОВИ ПРОФСПІЛКОВОГО КОМПІТЕТУ» - 65,64 грн.
ПЕРЕДПЛАТА НЕ ЗАКІНЧУЄТЬСЯ НИКОЛИ!

КОНКУРС

ВАШІ 100 ЗА НАШУ ПОМИЛКУ
Після виходу в світ минулого, 26-го, номера «ПВ» переможцем став Іван Артюх із м. Северодонецька Луганської обл., який надіслав правильну відповідь. За знайдено у № 26 помилку в слові «занятих» (правильно – «зайнятих») на стор. 5 переможець отримує сто гривень. Одержати виграні сто гривень шановний дописувач може в редакції (або за домашньою адресою, на яку ми перекажемо виграти). Для цього необхідно звернутися до редакції та пред'явити передплатну квитанцію на газету «Профспілкові вісті» на поточний рік, адже наш конкурс організований для передплатників газети. Пропонуємо і в цьому номері знайти помилку та надіслати відповіді електронною поштою profvisti@ukr.net або листом, вказавши при цьому домашню адресу та поштовий індекс, на адресу: «Профспілкові вісті», вул. Шота Руставелі, 39-41, м. Київ, 01033. Хто зробить це правильно та швидше за всіх, одержить сто гривень.